

MINH CHỨNG LỜI NGÀI

Chúng ta hãy cúi đầu giây lát. Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, chúng con biết ơn rằng chúng con được ở đây tối nay. Chúng con, chúng con rất biết ơn vì chúng con biết sự Hiện diện của Ngài ở đây với chúng con. Bây giờ chúng con cầu xin Ngài sẽ chăm sóc mỗi một chúng con, khi chúng con có nhu cầu. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men. (Xin mời ngồi.)

Thật cảm thấy vui vì có những chiếc máy vi âm này hoạt động. Tôi rất tiếc hầu như đã làm lộn xộn Sứ điệp ngày hôm qua, mà tôi muốn anh em hiểu được rất nhiều.

² Và tôi muốn anh em chắc chắn nhìn thấy được điều đó. Đó chính là nguồn—nguồn trông cậy của chúng ta. Chúng ta không nương tựa vào giáo hội. Chúng ta đang neo đậu trong Đấng Christ, anh em thấy đấy. Ngài là Đường Đi duy nhất đó. Ngài là nơi an toàn duy nhất, là nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời đã từng đặt Danh Ngài. Và Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ gặp dân sự ở nơi Ngài đã chọn để đặt Danh Ngài; không phải trong bất kỳ cổng nào, nhưng trong cổng mà Ngài đã chọn. Và ở nơi đó, Ngài sẽ gặp gỡ mọi người, và chỉ ở đó. Và chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời không bao giờ đặt Danh Ngài ở bất cứ đâu ngoài Con Ngài, Chúa Jêsus Christ, như con trai luôn lấy họ của cha.

Và bây giờ anh em nói rằng, “Ồ, những điều đó có còn áp dụng ngày hôm nay không? Mỗi người đều nói, ‘Tôi ở trong Chúa Jêsus.’”

³ Ngài là Lời. Điều đó, “Ban đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Điều này cũng được chép lại trong sách Khải huyền chương 19, một lần nữa, khi chúng ta được thấy Ngài đến, Chàng Rể cùng Nàng Dâu, Ngài mặc áo nhúng trong Huyết, “Danh Ngài xưng là ‘Lời Đức Chúa Trời.’” Ngài là Lời của Đức Chúa Trời.

4 Và, đó là, Ngài là quyền năng làm sống lại. Ngài là Đức Thánh Linh mà, giống như động—động lực đối với bộ máy, Lời đó, mà có thể làm cho Nó sống. Và tất cả phải làm việc cùng nhau, nếu không cỗ máy sẽ không hoạt động. Chúng ta phải hiểu biết toàn bộ Kinh Thánh, toàn bộ Đấng Christ, Phúc âm trọn vẹn.

5 Tôi muốn nói về cuộc hội thảo này mà tôi đã xem trên ti-vi tối hôm qua, biết nó sẽ được trình chiếu, và tôi đã xem nó. Tôi muốn nhận xét về những anh em này, là những người có mặt trong cuộc hội thảo đó, một mảng những câu hỏi bậc thầy đã được trả lời như vậy! Và anh em biết đấy, tôi là một người rất hay phê bình, tuy nhiên ở đây chẳng có gì đáng phê bình cả. Nó hoàn toàn xác thực, tôi có thể đồng ý với ý kiến đó, một trăm phần trăm. [Hội chúng vỗ tay—Bt.] Cảm ơn anh chị em. A-men. Câu trả lời của họ đúng với quan điểm. Tất nhiên tôi đánh giá cao điều đó. Tôi chỉ ao ước mình có được một cuốn phim để chiếu cho hội thánh ở quê nhà của tôi. Điều đó thật sự tốt đẹp.

6 Và tôi rất biết ơn biết rằng—rằng Đức Chúa Trời đã giải quyết trong những lãnh vực khác, bên cạnh nhóm Ngũ Tuần của chính chúng ta, và đang thu nhận những con người, đó là những hạt giống của Đức Chúa Trời, đã được gieo ra ở nơi đó suốt nhiều năm, chờ đợi Ánh Sáng chiếu soi trên họ.

7 Và thưa các bạn, điều đó cũng cho chúng ta một sự cảnh báo, để biết những gì Chúa Jêsus đã phán, “Khi những người nữ đồng trinh ngủ gục này bắt đầu đến để mua Dầu, đó là lúc Chàng Rể đang đến.” Vì vậy chúng ta có thể thấy bởi điều đó, khi chúng ta thấy giáo hội Anh giáo, Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, đang đi mua Dầu, thì chính thì giờ đó Chàng Rể đến. Chúng ta hãy nhớ điều đó.

8 Tôi chưa bao giờ nghe Billy, con trai tôi, nói như vậy với tôi như cậu ấy đã nói lúc nãy. Cậu ấy nói, “Bố ơi, con không nói với bố những gì con làm đâu. Con không có ý làm bố cảm động bởi bất cứ điều gì,” nói, “bố ơi, những gì bố làm là dành hết thời gian cho những người đau ốm.” Cậu ấy nói, “Con chưa bao giờ thấy nhiều người bệnh như vậy!” Nói, “Con đã phát ra hai trăm thẻ chỉ trong chốc lát.” Nói, “Có rất nhiều người bị bệnh!” Cậu ấy rất hiếm khi nói với tôi điều đó.

9 Và sau đó tôi đến tối nay với một số ghi chú nhỏ được viết ra ở đây, và một số nhận xét về sự phán xét hầu đến, và biết rằng chúng ta đang ngồi ở đây tối hôm nay với chính sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời đang trút xuống trên chúng ta, và chẳng bao lâu nữa nó sẽ đập vào chúng ta. Và biết rằng cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đang chờ sẵn; chỉ trong một chốc nó sẽ được nói ra, nó sẽ đi qua trên, hàng triệu người. Và biết điều đó trong lòng tôi, và biết nó sẽ là như vậy! Và rồi chúng ta thấy rất nhiều người ốm đau, thúc ép và lôi kéo.

10 Và tôi nghĩ, “Tối nay, hầu hết họ là những tín hữu Cơ-đốc.” Và cho phép tôi nói chuyện với những người này, anh chị em con cái của Đức Chúa Trời. Bất cứ điều gì anh chị em làm, anh chị em hãy để mọi sự khác qua một bên. Anh chị em chuyên tâm hầu việc Đức Chúa Trời, ngày đêm, với tất cả tấm lòng. Anh chị em, anh chị em có thể cảm thấy có điều gì đó không đúng. Anh chị em kể nó ra khi đi trên đường, anh chị em cứ...và bất cứ nơi đâu mình đi. Anh chị em biết, nếu mình là thuộc linh; và tôi biết anh chị em là những người thuộc linh.

11 Và tôi đang nói chuyện với một người, Anh Stromei. Tôi không biết Tony có ở đây, hay không. Anh ấy, anh ấy đã...[Một anh em nói, “Tony Salameh?”—Bt.] Tony Salameh, Salameh, Salameh? Không. Tôi đã nhầm Tony. [Một người anh nói điều gì đó.] Không, đó là Tony khác. Đây là Tony ở—ở—ở Tucson. Anh ấy tên gì nhỉ? [Một người nào khác nói, “Stromei.”] Stromei! Tôi biết đó là Salameh, Stromei, hay gì đó. Tôi có tất cả...

12 Một hôm nọ, tại cửa tiệm của anh ta, có một người bước vào, rất ấn tượng, anh ấy nói điều gì đó mà làm tôi nhớ mãi, khi tôi... lần cuối cùng tôi còn ở—ở Ấn Độ.

13 Nơi mà, tôi nghĩ Đức Chúa Trời đã có lần cho chúng tôi có được đám đông lớn nhất để giảng đạo, là ở Bombay. Thậm chí chúng tôi không thể tìm thấy một chỗ nào đủ rộng để họ ngồi, hàng chục ngàn và hàng ngàn người.

14 Và ngay trước khi chúng tôi đến đó, có một tờ báo đã được dịch. Vâng, đó là, Ấn Độ là một nước có hai ngôn ngữ, đó là—đó

là một tờ báo tiếng Anh. Và nói rằng, “Ồ, trận động đất đó phải qua rồi, chim chóc đang bay trở về tổ của chúng.”

¹⁵ Vài ngày trước khi trận động đất xảy đến, nó làm sập các hàng rào và nhiều thứ. Những con chim nhỏ tự tìm nơi trú ẩn trong đá, và xây tổ của chúng; và vào buổi chiều hoặc giữa trưa, khi mặt trời thực sự nóng, tất cả lũ chim đó đứng quanh những vách đá để núp trong bóng mát. Và trong hai ngày, lũ chim đó bay ra đậu trên các cành cây, chúng không đến tổ của mình; và hai ngày, các động vật, cừu và gia súc, chúng không đi quanh quần vào buổi chiều, hoặc đậu quanh những vách đá kia. Chúng—chúng ở lại ngoài cánh đồng và dựa vào nhau, để có bóng mát.

¹⁶ Rồi đột nhiên, trận động đất xảy ra, nó làm sập những vách đá và những tòa nhà xuống.Ồ, thấy không, nếu những lũ chim kia trú ẩn ở đó, thì chúng đã bị tan xác rồi. Nếu gia súc, và đàn cừu, đã ở dưới những vách tường kia, thì chúng đã chết hết. Đức Chúa Trời cảnh báo thiên nhiên!

¹⁷ Vài ngày trước đây, ở dưới cửa tiệm của Anh Tony, tôi nghe một người đàn ông ở đó nói rằng...Khi trận động đất này xảy ra ở Alaska, anh ta đang đi câu cá ở chỗ gì mà chúng ta gọi là Stony Point đấy, ở Mexico. Và anh ấy nói rằng, “Chim chóc không đi kiếm mồi, và cá cũng không ăn mồi. Có điều gì không ổn. Và đột nhiên, trận động đất bùng phát.”

¹⁸ Và ngày nọ, khi cơn động đất đó xảy ra ở Ấn Độ, hay bất cứ nơi nào đó, anh nói anh cũng lại đang câu cá. Anh ấy nghĩ, “Ồ, thật kỳ lạ. Những con cá kia không ăn mồi trong khoảng thời gian này. Lúc này nước không chảy xiết, không nơi nào cả. Mặt nước tĩnh lặng thế kia mà, đây là thời điểm lý tưởng nhất để cá có thể lên ăn mồi, thế nhưng nó đã không ăn. Còn lũ chim thường ngày hay quanh quần ở đó, để kiếm nhặt mòng biển, cá và những thứ gì đó, nhưng tất cả chúng lại đi dọc trên bờ sông, đổ xô vào với nhau nhốn nháo. Một lúc sau, những tảng rong từ dưới đáy biển bắt đầu nổi lên như thế, và một trận động đất xảy ra ở phía bên kia của trái đất.” Thấy đó, lũ cá biết có điềm chẳng lành, điều gì đó sắp xảy ra. Những con chim đó cũng biết vậy.

19 Chắc chắn, nếu Đức Chúa Trời cho loài cá biển và loài chim trời có sự nhận biết đó, huống chi Ngài sẽ ban cho con cái của Ngài—của Ngài lớn hơn là đường nào! Chúng ta biết rằng chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, và sự xét đoán đang chờ đợi chúng ta, vậy chúng ta hãy thật kính cẩn. Hãy chạy đến Đức Chúa Trời bằng cả tấm lòng! “Hỡi Ca-bê-na-um, mày là thành đã được cao tới trời, sẽ bị hạ xuống tới âm phủ,” và ngày nay nó đã nằm sâu trong lòng đại dương. Hãy nhớ, và cầu nguyện.

20 Bây giờ, tối nay, tôi muốn đọc một chỗ ở đây trong Kinh Thánh, chỉ trong giây lát. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho những người bệnh. Billy nói rằng anh ấy phát ra một loạt thể cầu nguyện. Và anh ấy đã phát ra một số ngày hôm qua, và tôi chưa hề nhận được bất kỳ cái nào trong số chúng đêm qua. Và tôi tự hỏi, khi Đức Thánh Linh đến...Đó chỉ là...Anh em không thể khiến Thánh Linh hành động được. Nó giống như một cái đòn bẩy nhỏ, chính anh em phải kéo mình vào bánh răng. Anh em là người làm cho Đức Thánh Linh vận hành, không phải tôi. Chính anh em phải làm điều đó. Vì vậy tôi, tối hôm qua, tôi lưu ý về sự phân biệt, nó không hề đến với nhiều người ngay lúc ấy. Họ đã dường như không nhận lấy nó. Tôi đã tìm thấy nó, ở đây mới đây, có vẻ như, nhiều hay ít, ngay khi tôi đang giảng, hay đặt tay trên những người ốm đau, họ biết.

21 Chúng ta nên nhận ra rằng trong chúng ta đã được ban tặng, chúng ta những người tin Chúa Jêsus Christ và được sinh ra trong Thánh Linh Ngài và được đầy dẫy quyền năng làm cho sống động, quyền năng ấy đang ở trong anh em. Bằng cách đặt tay, trên những người khác, giống như các môn đồ đã làm và trải qua thời đại, Nó đã hoàn toàn chữa lành người bệnh, làm cho kẻ chết sống lại, Nó cho thấy những khả năng, những lời tiên tri. Và chính Thánh Linh mà đã sống giữa các sứ đồ đầu tiên đang sống trong hội thánh ngày nay, đang làm việc rất giống như vậy. Và nhanh nhất chúng tôi có thể nhận ra điều đó! Hãy xem, bất kể nó hoạt động như thế nào, anh em phải nhận ra điều đó và tin điều đó. Nó sẽ không làm ích lợi chút nào, cho đến khi anh em tin nó. Nhưng khoảnh khắc anh em tin điều đó, thì những nan đề của anh em sẽ chấm dứt. Thật vậy.

²² Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh. Trước đây vài phút, tôi đang ngồi ngoài đó, ghi ra đây thêm vài câu Kinh Thánh, để thay đổi đề tài của tôi cho buổi tối. Và tôi muốn đọc ra một số Lời của Đức Chúa Trời, nằm trong Sách của Thánh Luca, chương thứ 8, bắt đầu với câu 40. Hãy lắng nghe bây giờ, tôi sẽ đọc bao quát.

Và xảy ra, rằng, khi Chúa Jêsus trở về, có đoàn dân đông vui mừng rước Ngài: vì ai nấy cũng trông đợi Ngài.

Chắc hẳn đó sẽ là thái độ tốt cho hội chúng tối nay chứ?

Và, kia, có người tên là Giai-ru đến, và ông là người cai nhà hội: và ông đến sắp mình xuống nơi chơn của Đức Chúa Jêsus, và xin Ngài vào nhà mình:

Vì người có con gái một, khoảng mười hai tuổi, và cô bé gần chết. Nhưng khi Ngài đương đi dân chúng lấn ép Ngài tứ phía.

Và có một người đàn bà đau bệnh mất huyết mười hai năm rồi, cũng đã tốn hết tiền của về thầy thuốc, không ai chữa lành được,

Đến đằng sau Ngài, và rờ đường viền áo của Ngài: và tức thì huyết của bà cầm lại.

Và Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng, Ai đã rờ đến Ta? Ai nấy đều chối, Phi-e-rơ và những người đi cùng ông thưa rằng, Thầy, đoàn dân vây lấy và ép Thầy, có sao Thầy nói, Ai đã rờ đến Ta?

...Đức Chúa Jêsus phán rằng, Có người đã rờ đến Ta: vì Ta nhận biết có quyền phép từ Ta mà ra.

Và khi người đàn bà thấy mình không thể giấu được nữa, thì run sợ, đến sắp mình xuống nơi chơn Ngài, và tỏ thật với Ngài trước mặt tất cả dân chúng vì có nào mình đã rờ đến Ngài, và liền được lành làm sao.

Và Ngài phán cùng người rằng, Hỡi con gái, hãy được an ủi: đức tin người đã chữa lành người; hãy đi cho bình an.

Và Ngài còn đương...phán, có kẻ nào đó ở nhà người cai nhà hội đã đến, nói với người rằng, Con gái ông chết rồi; đừng làm phiền Thầy chi nữa.

Nhưng khi Đức Chúa Jêsus nghe xong, Ngài bèn đáp cùng người, rằng, Chớ sợ: chỉ tin, thì con người sẽ được khỏe mạnh.

Và khi Ngài đã vào trong nhà, Ngài không cho người nào đi vào, chỉ cho Phi-e-rơ,...Gia-cơ, và Giăng, và cha mẹ của con gái ấy vào cùng.

Và ai nấy đều khóc lóc,...than vãn về nó: và Ngài phán rằng, Đừng khóc; nó không chết, song nó đang ngủ.

Và họ bèn nhạo báng Ngài, biết nó thật chết rồi.

Nhưng Đức Chúa Jêsus cầm lấy tay con ấy, và gọi con gái, rằng, Hỡi con gái, hãy chỗi dậy.

Và thần linh bèn hoàn lại, và con gái ấy chỗi dậy liền: rồi Ngài truyền cho nó ăn.

Và cha mẹ nó đã lấy làm lạ: nhưng Ngài cấm họ nói lại sự xảy ra đó với ai.

²³ Bây giờ, chúng ta cùng cầu nguyện. Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, khi chúng con đọc Lời này, chúng con biết rằng đó là sự thật. Điều này đã xảy ra. Lời đó không phải là những câu chuyện thần thoại mà chúng con có thể đọc từ trong một tờ báo hay sách viễn tưởng nào đó, nhưng điều này đến từ Sách mà chúng ta biết là Lời của Đức Chúa Trời. Chúng con tin rằng nó đã xảy ra. Chúng con tin rằng Chúa Jêsus này mà đã làm điều đáng chú ý này, hai trường hợp ở đây, về người đàn bà bị bệnh mất huyết, và một đứa trẻ đã chết, chúng con tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài sống lại từ kẻ chết và đã ban tặng Ngài cho chúng con, tối nay, trong thân vị của Đức Thánh Linh.

²⁴ Chúng con tin rằng Ngài hiện diện ở giữa chúng con ở đây tối nay. Và tin rằng Chúa là Đấng hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi, lòng thương xót Ngài đến với dân sự. Và khi dân sự đến với Ngài, kết quả tương tự đã được ban cho trong ngày đó sẽ được ban cho ngày này. Xin ban cho điều đó lần

nữa, thưa Cha, để chúng con có thể có được một sự xúc dầu tươi mới. Như Anh Shakarian đã cầu xin thành khẩn, lúc này, và xin cho cử tọa tin, chúng con cầu nguyện một lần nữa trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

25 Tôi muốn dành một ít thời gian để giảng, và sẽ chỉ vài phút thôi, bởi vì tôi muốn nhận những người đau ở đây có những tấm thể cầu nguyện và cầu nguyện cho họ. Và bỏ qua bất cứ điều gì khác ngoài việc cầu nguyện cho những người đau. Nhưng trước khi chúng ta cầu nguyện cho người đau, chúng ta hãy khiến mọi người có thái độ đó. Chính thái độ là điều luôn mang lại những kết quả. Đó là thái độ mà các bạn hướng về Đức Chúa Trời.

26 Đây là một người đàn bà mất huyết đã chạm đến vạt áo Ngài, thì bà được chữa lành, với bệnh mất huyết. Một tên lính đã nhỏ vào mặt Ngài và đội mũ gai lên đầu Ngài, và không cảm thấy được quyền phép.

27 Đó là cách tiếp cận của bạn. Thái độ là những gì nó cần. Và đó là những gì xảy ra tối nay, bạn thân mến, cần phải có thái độ. Chúng ta tin rằng mình đang ở trong Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ, nhưng chính thái độ của các bạn mới mang lại kết quả. Cơ học ở đây, và động lực học cũng vậy. Nếu bạn có thể chỉ khởi động, thì Đức Chúa Trời sẽ làm phần còn lại.

28 Bây giờ, chủ đề mà tôi muốn nói về, trong giây lát, là: *Minh Chứng Lời Ngài*. Bây giờ đó là một điều tuyệt vời, khi nghĩ về điều đó: *Minh Chứng Lời Ngài*.

29 Vậy thì, Đức Chúa Trời có thể minh chứng Lời Ngài, tối nay, như Ngài đã từng minh chứng Nó. Và Kinh Thánh cũng có chép rằng, “Hãy xem xét mọi việc. Điều chi lành thì giữ lấy.”

30 Vậy thì, không nghi ngờ gì, các bạn đã từng nghe câu thành ngữ rằng, “Chứng minh điều đó, thì tôi sẽ tin.” Nhưng điều đó không đúng. Nhiều lần tôi đã thấy nhiều điều được chứng minh, mà hoàn toàn được chứng minh về mặt khoa học, và tuy nhiên mọi người vẫn không tin vào điều đó.

31 Tôi đã nói chuyện với một người, ở đây cách đây không lâu. Chúng tôi đang nói về sự chữa lành Thiêng liêng. Anh ấy nói, “Tôi sẽ không tin điều đó. Tôi không quan tâm điều gì sẽ xảy ra,

anh có thể chứng minh bao nhiêu bằng chứng về điều đó đi nữa, tôi vẫn không tin nó.” Vâng, chắc chắn vậy, cho dù bạn có đem bất cứ điều gì nói với con người đó, thì anh ta—anh ta bị hư mất. Anh ta không thể tin. Không có gì trong anh ta, để tin.

³² Tôi vừa có một—một chút kinh nghiệm ở đây, khoảng một tuần trước, như tất cả các bạn biết rằng tôi—tôi đi săn. Và khi tôi trở về sau buổi nhóm của mình, tôi đã săn sư tử. Và sau khi tôi đến Arizona, thời tiết tốt, tôi thích săn những con thú lớn, và tôi thử tài với thiên nhiên xem sao.

³³ Tôi không phải là kẻ sát hại. Tôi chỉ thích săn thôi. Vì vậy, tôi—tôi không muốn bỏ cuộc chơi, tôi—tôi nghĩ không điều đó đúng. Tôi nghĩ trò bắn thú săn giết là mang nhiều tội lỗi, khi các bạn không dùng nó và định sẽ dùng vào một mục đích nào, thì bạn sẽ giết bất cứ cái gì khác. Tôi tin đó là một việc sai. Chúng ta không nên làm vậy. Đức Chúa Trời đã ban nó cho chúng ta để làm thức ăn và cho các mục đích, và chúng ta không nên phá hủy nó. Nhưng ngày nay, pháp luật cho phép các bạn làm điều đó. Chỉ đừng lãng phí nó.

³⁴ Và tôi đi đến đó, mùa săn cho tất cả mọi loài khác đã hết. Sư tử giết rất nhiều gia súc. Và tôi biết rất nhiều chủ trang trại trong nước. Và mỗi lần có một con sư tử nào đó đến giết, ồ, thì họ gọi tôi, khi một con sư tử đến giữa những con cừu. Một người bạn của tôi, vào đêm nọ, mất khoảng ba ngàn năm trăm đô la, trong một đêm, bởi một con sư tử giết những chiên con. Anh ta đã vào cuộc, và, tất nhiên, những con sư tử còn lại sẽ phải trả giá cho tội lỗi của nó. Và vì vậy tôi đã có được con sư tử, và vì vậy nó là một con sư tử lớn vĩ đại, và dài gần ba thước, và nặng gần bằng hai cái gì đó, vì vậy nó là—nó là một con sư tử to lớn.

³⁵ Và rồi tôi đi từ vùng quê của Arizona, lên đến Utah, để săn bắn. Và vì vậy tôi nghe họ nói rằng cũng có nhiều người đến đó để săn bắn, và tôi sẽ cùng đi săn với một người, là người đánh bẫy của nhà nước, “Và, vì lợi ích lâu dài, đừng đề cập gì đến vấn đề tôn giáo, đối với anh ta.” Nói, “Anh ta thật là một người thô lỗ.”

Và tôi nói, ồ, tôi đã nói với người đàn ông tôi sẽ đi cùng, tôi nói, “Tôi sẽ không đề cập đến nó.”

³⁶ Anh ấy tiếp, “Đừng nói là ‘thầy giảng đạo.’ Nếu anh nói vậy, thì anh không bao giờ được đến để đi săn. Anh ta sẽ không dẫn anh đi đâu đấy.” Nói, “Tôi đã đi săn với anh ta ba ngày, và ngủ với anh ta mỗi đêm, ăn với anh ta mỗi ngày, và anh ta thậm chí không hề nói, ‘Chúc buổi sáng tốt lành. Anh khoẻ không? Anh muốn ăn gì không? Rửa bát đĩa này nhé.’ Không hề!” Nói, “Bây giờ cứ đừng nói gì về điều đó.”

Tôi nói, “Tôi sẽ không nói một lời nào.” Vì vậy tôi đã không nói với anh ấy rằng tôi sẽ không cầu nguyện, nhưng tôi chỉ tiếp tục nói với anh ấy rằng tôi... Và tôi cầu nguyện.

³⁷ Vì vậy, khi chúng tôi đến đó, người đàn ông đó là một nhân vật rất cứng lòng, và tôi không nghĩ anh ta tin bất cứ điều gì. Và anh ta vừa mất đứa con mới chào đời vài đêm trước đó, một đứa bé chết khi sanh ra. Vì vậy, chúng tôi đi săn. Và vào ngày thứ hai, người đàn ông tôi đang đi săn cùng đã nói với anh ta, rằng tôi có thể đi săn khắp nơi trên đất nước. Vì vậy, khi người thợ săn kia, đã đi cùng tôi, rời đi, chúng tôi đang ở trên đỉnh của những đỉnh núi; nơi chúng tôi vừa rượt đuổi một con sư tử, cho đến khi chúng tôi đưa nó vào vách đá, và nó đã chạy thoát. Và vì vậy chúng tôi đã ngồi đó đợi con chó trở về. Và người đàn ông này nói với tôi, anh ta nói, “Tay thợ săn kia, bạn của anh, họ nói với tôi rằng anh đã đi săn khắp nơi. Anh có nhiều tiền lắm phải không?” Nói, “Tôi nghĩ đó không phải là việc của tôi.”

Và tôi đã nói, “Không,” tôi nói, “không phải là nhiều tiền.” Tôi nói, “Tôi—tôi được tài trợ.”

Và anh ta nói, “Ồ, tôi hiểu rồi.” Anh ấy nói, “Chà, tôi nghĩ đó không phải là việc của tôi nữa, nhưng,” nói, “anh hợp tác với một công ty tài trợ cho anh à?”

Anh ta lôi kéo tôi vào những câu hỏi. Tôi đã hứa là tôi sẽ không nói, đấy. Vì vậy tôi nói, vâng, tôi nói, “Không, thưa ông. Tôi là một thầy giảng, một nhà truyền giáo.”

Anh ấy nói, “Một cái gì?”

Tôi nói, “Nhà truyền giáo.” Và anh ta chỉ đứng ngẩn ra và nhìn tôi trong vài phút.

Tôi nói, “Ông có hy vọng nào cho Sự Sống sau này không? Hy vọng của ông là gì?”

Anh ấy nói, “Tôi là một Jack Mormon.”

Và tôi nói, “Một cái gì?”

Anh ấy nói, “Là một Jack Mormon.”

Tôi đã nói, “Đó là loại gì?”

Nói, “Là một tên hay chữi thề và uống cà phê, và hút thuốc.”

Tôi đã nói, “À, một lời thú nhận trung thực rất tốt cho linh hồn.”

³⁸ Và sau đó anh ấy nói—anh ấy nói, “Tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Anh ấy nói, “Tôi nghe người ta nói rằng giáo hội Mormon là một giáo hội chân thật duy nhất.” Anh ấy nói, “Anh tin điều đó không?”

³⁹ Tôi nói, “Khi nói đến hội thánh, tôi đoán nó cũng tốt như bất kỳ hội thánh nào. Tôi chỉ biết đến một Lễ thật, và đó là Chúa Jêsus Christ.” Tôi nói, “Tôi biết Ngài là Đúng.”

⁴⁰ “Ồ,” anh ấy nói, “tôi đã có một đứa con được sinh ra vào đêm kia, chết non.” Anh ấy nói, “Tôi được cho biết rằng đứa bé này, bởi vì nó bị sanh non, Đức Chúa Trời không hề hà hơi của sự sống vào nó, rằng tôi không còn được gặp lại nó nữa.” Anh ấy nói, “Anh nghĩ gì về điều này?”

⁴¹ “Ồ,” tôi đáp, “Ông sẽ không giống như một tên Jack Mormon nào đó, ông chắc chắn là sẽ không. Đó là một điều chắc chắn, ông sẽ không gặp lại nó nếu anh vẫn cứ sống như một Jack Mormon.” Và anh ấy nói...Ồ, anh ta thúc đẩy tôi, và tôi thúc đẩy trở lại anh ta đôi chút, anh em thấy đó. Chúng tôi có—chúng tôi có thời gian để trò chuyện cùng nhau. Vì vậy anh ấy nói—anh ấy nói...Tôi đã nói, “Chuyện gì vậy?”

Anh ấy nói, “Ồ, tôi không biết.” Và anh ta nói, “Ồ, anh nghĩ gì?”

Tôi đáp, “Tôi được làm quen với nhiều người tốt...”

⁴² Tôi không biết anh ấy là người Mormon. Và tôi là một...Tôi biết, có thể là, ở Utah, nhưng tôi...vì hầu hết những người ở trên đó là tín đồ Mormon, xung quanh Thành phố Salt Lake. Tuy

nhien, đây không phải là Thành phố Salt Lake. Vì vậy, tôi nghĩ, “Chà, mình đã có một số người bạn tốt Mormon, đã ở trong các hàng cầu nguyện, những người tốt.”

⁴³ Và tôi nói, “Tôi đã gặp một số người rất tốt là—là những tín đồ Mormon.” Và anh ấy nói, ồ, anh ấy nói...Tôi đã nói, “Tôi không biết họ dạy về điều đó, và tôi không muốn nói điều gì đó trái với sự dạy dỗ của họ, bởi vì đó là những gì ông tin, và tôi rất tôn trọng điều đó.” Và tôi đã nói, “Ồ, và ông tin điều đó chứ?”

Anh ta đáp, “Vâng, thưa ông, tôi tin. Nhưng,” nói, “tôi không sống theo điều đó.”

⁴⁴ Tôi nói, “Vâng, tôi tin rằng Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời đã biết đứa con đó, hàng triệu năm trước, trước khi hình thành thế giới.” Tôi nói, “Đức Chúa Trời đã phán bảo Giê-rê-mi, ‘Trước khi tạo nên người trong lòng mẹ, trước khi người được sanh ra từ trong bụng, ta đã biết người rồi, ta đã biệt riêng người, Ta đã thánh hóa người, và lập người làm đáng tiên tri cho các nước.’” Tôi nói, “Đó là những gì Ngài biết về nó, xem đây.”

Anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “cảm ơn anh.”

⁴⁵ Anh ấy bắt đầu đi bộ xuống đồi. Và sau đó anh ấy gặp người bạn khác này, và anh ấy nói, “Tại sao anh không nói với tôi rằng anh chàng đó là một thầy giảng?” Và vì vậy chúng tôi...Anh ta nói chuyện với anh ấy một chút và bắt đầu kể cho anh ấy nghe về các buổi nhóm.

⁴⁶ Vậy thì, những tín đồ Mormon tin vào lời tiên tri. Tôi không... có thể không có người nào ở đây, nhưng họ—nhưng họ thật tin vào—vào lời tiên tri. Nhưng, vì vậy, có thể tôi đang nói chuyện ra ngoài quá xa, nhưng tôi... Vâng. Vâng. Nhưng, tuy nhiên, họ tin.

Và anh ta nói, anh ta quay lại với tôi, nói, “Tôi hiểu rằng ông là một tiên tri.”

Tôi nói, “Không, thưa ông.” Tôi nói, “Tôi...Chúa đã tỏ cho tôi một vài điều xảy ra.”

⁴⁷ Và anh ấy dẫn đi, ngay lập tức, nói, “Chúng ta hãy đi vào.” Và anh ấy lên xe, và đi xuống đến...thành phố nhỏ của anh ấy cách chỗ anh ấy sống. Trong phút chốc, anh đã không hiểu. Chúng tôi

đã bố trí cho chú chó, dẫn đường cho một cuộc đi săn khác sau bữa trưa. Và khi chúng tôi làm vậy, ồ, thì anh ta lao chiếc xe đi.

⁴⁸ Trong giây lát, một thanh niên đẹp trai trở lại, khoảng mười bảy tuổi, một tín hữu Cơ-đốc trông thật sự đứng đắn thánh thiện. Anh ấy nói, “Đây là em trai tôi.” Nói, “Cậu ấy không phải là Jack Mormon. Cậu ấy là một người Mormon thực sự.”

Tôi nói, “Con khỏe không, con trai?”

Và anh chàng ấy nói, “Tôi hiểu, rằng anh trai tôi nói với tôi, rằng ông là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Không, anh à.” Tôi nói, “Tôi chẳng phải là một nhà tiên tri.” Tôi nói, “Chúa đã tỏ cho tôi thấy những điều xảy ra thôi.”

⁴⁹ Anh ấy nói, “Tôi bị bắn vào tay ngay bây giờ, tôi được cho là phải lên bàn mổ.” Anh ấy nói, “Nhưng anh trai tôi đã nói với tôi điều này. Và tôi đã nói, ‘Nếu đúng như vậy, tôi không cần phẫu thuật.’” Anh ấy nhìn thẳng vào mắt tôi, một cái nhìn trung thực, chân thật, chân thành, nói rằng, “Xin ông hãy đặt tay trên tôi. Nếu những sự này là vậy, thì tôi sẽ không cần sự giải phẫu.” Cậu ấy đã về nhà khỏe mạnh.

⁵⁰ Người anh em này, người bạn tín hữu Cơ-đốc của tôi, đang đi săn với tôi, từ Phoenix. Anh nói với tôi, anh ấy nói...Vài anh thanh niên trong số này đang ngồi ngay ở đây bây giờ. Một người trong bọn họ tôi biết hiện đang có mặt ở đây. Chúng tôi đã về nhà. Anh ấy nói, “Anh Branham, nếu Chúa sẽ cho anh thấy một khả tượng và cho phép anh nói với họ những tín đồ Mormon đúng những gì sắp xảy ra, hãy làm điều đó đi, bởi vì họ đang tìm kiếm nó.”

⁵¹ Vì vậy, tôi đã cầu nguyện và tôi đã cầu nguyện. Và trên đường trở về nhà, tôi sẽ đến đó, vào thứ Hai, Chúa Nhật tuần sau, khoảng mười giờ, tôi ở lại trong phòng nhóm, sau giờ thờ phượng của hội thánh sáng hôm đó, và nhìn ra ngoài.

⁵² Và tôi thấy một tia chớp sáng loé lên, hay một vệt sáng nào đó sáng loé lên. Và tôi thấy một con sư tử ở trên cây, và—và nó quá nhỏ để cho tôi bắn. Tôi đã không muốn bắn nó. Và có một người khác đã bắn nó, và, khi họ bắn nó, họ đã bắn nó bằng một

khẩu súng quá lớn. Nó làm nổ tung con sư tử. Tôi không đánh giá cao cách—cách—cách làm đó.

⁵³ Khi tôi đến Phoenix, tôi đã nói với Anh Dawson điều đó, và Anh Mosley. Tôi biết anh ấy đang ở đây. Tôi đã nhìn thấy anh ấy ngày hôm trước, ở một nơi nào đó ở đây. Và anh ấy đã đi lên với tôi, anh ấy và vợ anh ấy. Và tôi đã nói, “Anh nhìn và thấy kìa, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nó sắp sửa xảy ra theo cách đó.”

⁵⁴ Chúng tôi đã đợi nhiều đêm, bốn hoặc năm đêm, chúng tôi đã đi sẵn, hoặc nhiều ngày. Ít khi anh em từng thấy một con sư tử trú trên cây vào ban đêm. Tình cờ xảy ra, họ về nhà, họ thả con chó ra, người thợ săn này, anh chàng Mormon này. Và con—con sư tử đâm vào một con đường mòn, hoặc con chó lần theo con đường mòn của con sư tử, thì đúng hơn, và rượt đuổi nó chạy lên trên một cây. Và lúc mười giờ đêm họ đến, đánh thức chúng tôi ra khỏi giường. Chúng tôi đi ra đó, và thấy con sư tử đó ở trên cây. Chiếu ánh đèn lên, Anh Mosley đã bắn nó với khẩu súng cỡ nòng bốn mươi tư, như muốn thổi bay con sư tử ra làm đôi. Và nó đã ở đó, chính xác như cách nó được nói.

Ngày hôm sau, tôi gặp một người thủ lĩnh trong đội dân phòng của tiểu bang này, một Jack Mormon khác. Đưa hai chàng thanh niên kia đi với nhau, dẫn họ trở về nhà với Đấng Christ.

Tôi nói với họ rằng, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đức Chúa Trời minh chứng Lời Ngài là vậy.

Các bạn đã nghe người ta nói rồi đấy, “Thấy là tin.” Điều đó hoàn toàn không đúng. Nhiều người nhìn thấy mà họ vẫn không tin.

⁵⁵ Những ngày Chúa Jêsus còn ở trên đất, tại sao họ không nhận ra Ngài, rằng Ngài là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ? Tại sao mọi người không nhận ra rằng Môi-se đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một đấng tiên tri giống như ta”? Và Ngài đã làm ứng nghiệm mọi Lời mà Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ làm, nhưng họ không tin.

⁵⁶ Nhưng Đức Chúa Trời, trong mọi thời đại, đã minh chứng Lời Ngài là đúng. Ngài luôn minh chứng Lời Ngài. Rồi đôi khi

họ lại nói, rằng, “Thấy là tin.” Không phải vậy. Nhưng chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời tiếp tục minh chứng Lời Ngài trong mọi thời đại.

57 Chúng ta biết rằng Ngài đã minh chứng nó cho A-đam và Ê-va, điều đó khi Ngài nói, “Ngày nào các người ăn trái cây đó, ngày đó các người chắc sẽ chết.” Chúng ta phải thừa nhận điều đó, rằng đó là sự thật. Chúng ta tin điều đó, vì Ngài đã bày tỏ ra với chúng ta rồi, và chúng ta biết rằng đó là lẽ thật.

58 Bây giờ chúng ta sẽ chỉ lấy một số chỗ mà Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài. Chúng ta hãy xem, chẳng hạn, trong những ngày của—của Nô-ê. Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê về một thông điệp mà chắc chắn là phản khoa học và khó tin được. Không ai có thể tin được. Lúc đó chưa bao giờ mưa trên trái đất. Phản khoa học!

59 Có lẽ khi đó họ là một thời đại khoa học lớn hơn chúng ta bây giờ, bởi vì họ đã xây kim tự tháp và tượng nhân sư, và vân vân, trong những ngày đó, mà chúng ta không thể xây bây giờ. Họ thành thạo với các năng lượng, thuộc về loại năng lượng máy móc nào đó, có lẽ là nguyên tử hay điều gì đó để họ có thể nâng những tảng đá lớn đó, điều mà ngày nay chúng ta không thể làm được. Nhưng họ đã làm những điều khoa học vĩ đại. Họ có thứ gì đó có thể ướp xác để làm cho nó trông tự nhiên trong hàng trăm năm. Chúng ta đã đánh mất nghệ thuật đó.

60 Chúa Jêsus phán, “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê, trong ngày Con Người đến cũng sẽ vậy.” Và chúng ta biết rằng chúng ta đang bước vào một thời đại khoa học vĩ đại khác.

61 Và bây giờ sứ điệp mà Nô-ê đã có thì rất trái ngược với niềm tin ngày đó, trong hội thánh, và nó cũng rất trái ngược với sự nghiên cứu khoa học. Nhưng Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài là lẽ thật. Đức Chúa Trời đã minh chứng rằng những gì nhà tiên tri đó đã nói là sự thật.

62 Chúng ta cũng đơn cử thêm một ví dụ khác nữa trong chốc lát. Áp-ra-ham là một tiên tri khác của Chúa, mà Lời đã đến. Và nói với ông, khi ông bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra sáu mươi lăm tuổi, rằng ông sẽ có một đứa con với Sa-ra. Đó là một cú sốc đối

với một người không tin. Anh em có thể tưởng tượng, ngày hôm nay, một điều như vậy xảy ra ngay cả trong thời đại ngày nay, với tất cả các thành tựu khoa học của chúng ta, và tất cả những đứa trẻ trong ống nghiệm mà họ nói đến, và vân vân? Nhưng người đàn bà già này, bây giờ đã sáu mươi lăm tuổi, và một ông cụ bảy mươi lăm tuổi, nhưng Lời của Chúa đã đến với Áp-ra-ham và nói với ông rằng điều này sẽ xảy ra. Và Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời. Bây giờ, bất kể Đức Chúa Trời nói bao nhiêu, và nó đúng đến mức nào, Áp-ra-ham phải tin những gì Đức Chúa Trời phán, để làm cho nó thành như vậy. Bây giờ hãy xem đức tin của con người đó đã được thử nghiệm như thế nào, với lời chứng của ông, mà ông đã tin.

⁶³ Cũng chính người đó đã tuyên xưng, rằng ông tin Đức Chúa Trời, ông là một người giống như anh chị em, đang ngồi ở đây tối nay. Chúng ta vẫn tin Đức Chúa Trời. Chúng ta phải tin Lời Ngài là Lẽ thật. Và Ngài sẽ minh chứng điều đó, rằng Đó là Lẽ thật, nếu chúng ta sẽ chỉ tin điều đó.

⁶⁴ Bây giờ hãy nhìn vào sự trở ngại mà Áp-ra-ham đã gặp phải. Điều đầu tiên là tuổi của ông, bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra là sáu mươi lăm tuổi. Bà đã đi qua sự thay đổi của cuộc đời, độ tuổi mãn kinh. Không nghi ngờ gì ngoài điều nó đã dừng lại, nhiều năm trước. Ông đã sống với bà như một người vợ. Đó là em gái cùng cha khác mẹ của ông, và có lẽ đã lấy bà khi bà đương tuổi thiếu niên, ông đã cưới bà làm vợ. Và ông đã không có con. Bà hoàn toàn hiếm muộn. Và bây giờ chúng ta thấy rằng, để làm điều này, ông đã phải tự tách mình ra khỏi những con người không tin điều đó, để làm cho nó xảy ra.

⁶⁵ Tôi không có ý nói anh chị em phải tự phân rẽ ra khỏi mọi người. Nhưng các bạn phải tự tách mình ra khỏi tất cả chuyện tầm phào của những người không tin, và tránh xa những người đó. Khi người ta nói rằng, “À, những điều đó không thể xảy ra đâu! Đó là đám người mất trí cả rồi! Không có chuyện như vậy xảy ra,” chỉ cần bịt tai lại và bỏ đi. Đừng để ý đến nó.

⁶⁶ Kinh Thánh chép rằng “Áp-ra-ham chẳng có lương lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin; nhưng càng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.” Tên của ông được đổi từ

Áp-ram sang Áp-ra-ham, sự thay đổi về tên của ông, “cha của các dân tộc.” Các bạn có thể tưởng tượng một người đàn ông sống với vợ mình, người yêu của mình, mà ông đã sống với bà bấy giờ trong suốt gần ấy năm, và bây giờ trong lúc ở tuổi tám mươi, và vợ ông bảy mươi tuổi, mà tuy nhiên chưa có một đứa con hoặc hi vọng nào có con, thế mà lại tuyên bố rằng ông là “cha của dân tộc.” Các bạn có thể tưởng tượng được lời chỉ trích của những người trong thời của ông sẽ nói, “Cha của nhiều dân tộc, vậy thì anh có được mấy đứa con vào lúc này?” Và mọi lời phê bình ông phải trải qua!

⁶⁷ Nhưng Áp-ra-ham không một chút lưỡng lự nào, về sự không tin. Ông tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm thành những gì Ngài đã hứa, rằng Đức Chúa Trời sẽ minh chứng Lời Ngài, cho dù mất bao lâu. Nhưng thay vì mỗi ngày ông một già yếu đi, như chúng ta vẫn thường vậy, thì ông càng mạnh mẽ hơn mọi lúc. “Nếu điều đó không xảy ra ngày hôm nay, thì ngày mai nó sẽ là một phép lạ lớn hơn, vì mỗi ngày càng già hơn.” Đó là Đức Chúa Trời, đó là Đức Chúa Trời trong Áp-ra-ham, vì ông biết rằng Đức Chúa Trời đã minh chứng tất cả Lời của Ngài là vậy.

Nếu con cái của Ngài chỉ nghe theo Lời của Ngài, thì Ngài có thể chứng minh Điều đó bởi bạn! Đó là cách duy nhất mà Ngài có thể minh chứng Lời Ngài.

Ngài không minh chứng Điều đó với những người không tin. Họ không thể được minh chứng; họ là những kẻ chẳng tin. Nhưng, Nó không dành cho những người không tin. Nó không dành cho những người không tin.

⁶⁸ Sự đó đến với người mà tin. Và nếu Ngài tìm thấy một người nào đó mà muốn tin Lời Ngài, thì Ngài sẽ minh chứng Lời Ngài bởi anh em. Và đôi khi bệnh tật và những điều xảy ra với chúng ta theo cách đó, để Đức Chúa Trời có thể minh chứng chính Ngài.

Anh em còn nhớ người mù mà Chúa Jêsus đã tìm thấy không? Họ hỏi, “Ai đã phạm tội, người đó hay cha người, mẹ người?”

⁶⁹ Ngài đáp rằng, “Trong trường hợp này, chẳng phải tại người hay tại cha mẹ, nhưng ấy là để cho những việc của Đức Chúa Trời được tỏ ra.” Đấy, điều đó xảy ra cho chàng trai đó để Chúa

Jésus có thể được vinh hiển. Đôi khi sự bệnh tật không phải là một điều rửa sả, nó là một ơn phước, hầu cho chúng ta có thể đặt niềm tin của mình ở đó và gọi những thứ mà không có, dường như chúng đã có rồi. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và Ngài sẽ minh chứng điều đó nếu các bạn đủ mạnh mẽ để bước đi trong sự thử nghiệm.

⁷⁰ Ngài đã có lần đối chứng với Gióp, nhưng ông không nguyên rửa Ngài trước mặt Ngài. Nhìn xem sự thử thách mà Gióp đã trải qua. Nhưng ở trong trùng bóng chết, ông vẫn nói, “Chúa đã ban cho, Chúa đã cất đi, đáng chúc tụng Danh Chúa!” Ông tin chắc chắn vào điều đó. Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài với Gióp. Ngài đã minh chứng nó với Áp-ra-ham. Ngài đã minh chứng nó như vậy.

⁷¹ Ngài cũng đã minh chứng điều đó bởi Mô-i-se. Và khi Mô-i-se, khi phải đối đầu với sự khó khăn, Mô-i-se đã ghi nhớ điều đó trong tâm trí mình, rằng có lẽ, là một người giải cứu, rằng mẹ ông có lẽ đã nói với ông rằng ông được sinh ra là một đứa trẻ khôi ngô. Bà—bà là gia sư của ông đã nuôi dạy ông trong cung điện của Pha-ra-ôn, không nghi ngờ gì đã bảo ông, “Con à, chúng ta đã cầu nguyện để chúng ta được giải cứu, và chúng ta tin rằng con là người mà Đức Chúa Trời sẽ dùng để giải cứu.” Và sau đó khi ông...

⁷² Thấy đó, ông lớn lên và đã trở thành con—con trai của công chúa Pha-ra-ôn, và chúng ta thấy rằng ông sẽ là người thừa kế ngai vàng. Tại sao, không còn nghi ngờ gì là trong tâm trí họ lúc đó, rằng ông sẽ trở thành Pha-ra-ôn tiếp theo, “Và đó là cách ông sẽ giải cứu mọi người, bằng cách trở thành Pha-ra-ôn kế vị.” Nhưng Đức Chúa Trời đã có một...Nếu điều đó sẽ là như vậy, thì ông đã thực hiện sứ mệnh qua một tài liệu, qua một—một—một hành động chính trị. Nhưng Đức Chúa Trời không luôn hành động như thế.

⁷³ Đức Chúa Trời có những đường lối riêng của Ngài để thực hiện, và Ngài hứa Ngài sẽ “đem họ ra khỏi đó.” Ngài phán với Áp-ra-ham, “Sau bốn trăm năm,” Ngài sẽ “đem họ ra khỏi, với một bàn tay quyền năng,” Ngài sẽ “bày tỏ những dấu kỳ và phép lạ.” Vì vậy, ông không thể làm như vậy, vì vậy Áp-ra...Chúng ta

biết rằng Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và ở đây là Môi-se bấy giờ tin Đức Chúa Trời.

⁷⁴ Và Môi-se đã nhìn ra cửa sổ giống như Pha-ra-ôn, ông đã thấy những người như vậy. Pha-ra-ôn đó đã nhìn ra thấy họ, như là, “Một dân tộc bị rửa sả, một dân tộc mà chẳng là gì ngoài một đám cuồng tín, sùng bái một Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở nơi sa mạc hoang vu nào đó mà họ không biết về; cột trụ không thấy nào đó mà họ cầu nguyện với, mà chẳng có gì với nó. Họ là một đám người cuồng tín. Và họ là một đám nô lệ. Và việc Đức Chúa Trời của họ để họ làm nô lệ, chứng tỏ rằng Ngài không phải là Đức Chúa Trời.”

⁷⁵ Ngay giữa dân sự đó, Chúa đã dấy lên chính một người. Đức Chúa Trời làm mọi việc theo những cách đặc biệt như vậy, ngay dưới quyền của họ. Không một nhà thần học, không một giáo sư, không một thầy tế lễ, không một ai trong những người thánh thiện của họ; nhưng chỉ một con người rất đỗi bình thường, sanh ra để dành cho một việc. Và Đức Chúa Trời đã gọi ông làm tiên tri của Ngài, và sai ông xuống đó. Và không có gì trong tay ngoài một cây gậy cong queo, để đối mặt với một quân đội, những đơn vị đã được cơ giới hóa mà đã chinh phục cả thế giới. Nhưng với cây gậy ấy trong tay mình, như Đức Chúa Trời đã bảo ông cầm cây gậy trong tay và ông sẽ trở thành người giải cứu dân Y-sơ-ra-ên, và ông đã đi ra và làm y theo như vậy bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Ông đã thực hiện điều đó như thế nào? “Ta sẽ ở cùng người.”

Ông thưa, “Lạy Chúa, xin tỏ cho tôi thấy sự vinh quang Ngài. Tôi hay nói ngậm miệng. Tôi chẳng phải một tay nói giỏi. Và tôi...” Ông có một triệu lời biện hộ.

⁷⁶ Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ ở cùng người.” Và đó là tất cả những gì nó cần. Ông đã đi, nhận lấy Lời Đức Chúa Trời. Bất chấp nhiệm vụ đó dường như hiểm nguy thể nào, Môi-se tiếp tục tin Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài, qua Môi-se, là lẽ thật. Bởi vì, bất kể điều gì đã xảy ra, Môi-se vẫn ở lại đứng với Lời. Trong thời gian của cuộc hành trình...

⁷⁷ Đức Chúa Trời cũng nói với họ, tại Ai Cập, rằng Ngài sẽ giải cứu họ, “Đưa vào miền đất hứa, một vùng đất tốt, đơm sữa và mật.” Và nó đã hoàn toàn ở đó. Họ không biết nó ở đó, nhưng Ngài phán, “Nó ở đó, và Ta đã ban nó cho các ngươi. Nó đã là của các ngươi rồi, chỉ cần đi tuyên bố điều đó!”

⁷⁸ Và trong đồng vắng, khi nhiều người đi ra, nhảy múa trong Thánh Linh khi Mi-ri-am đánh trống côm; ăn ma-na mưa từ Trời xuống; lắng nghe Môi-se hát trong Thánh Linh; nhìn xem những dấu kỳ và phép lạ xuất hiện. Nhưng khi đến lúc cao điểm, để tin trọn vẹn Lời của Đức Chúa Trời, mọi lời hứa, thì họ đã thất bại.

Chỉ hai người trong số họ tin điều đó, đó là Giô-suê và Ca-lép. Và họ đã mang về chứng cứ sự tốt lành của miền đất đó.

⁷⁹ Nhưng, hoàn cảnh đã có, đó là điều đã cản trở họ. Bởi vì, họ nói, “Chúng tôi không thể chiếm lấy xứ đó, bởi vì các thành phố của họ có tường bao quanh, những người đại diện của họ—của họ—của họ ở đó. Không phải đại diện của họ, mà là những người—những người khổng lồ to lớn của họ.Ồ, chúng ta trông giống như những con châu chấu, so với họ.”

⁸⁰ Giô-suê và Ca-lép nói, “Chúng ta sẽ thắng hơn dân đó.” Tại sao? Đức Chúa Trời đã hứa ban xứ đó cho họ, cho dù những người khổng lồ đó to lớn giềnh giàng thế nào. Sự trở ngại đó chẳng ý nghĩa gì đối với họ. Đức Chúa Trời đã phán vậy! Và Đức Chúa Trời đã minh chứng điều đó bởi họ. Và họ đã đi qua và chiếm lấy xứ, như Đức Chúa Trời đã phán họ sẽ làm điều đó. Ngài đã minh chứng điều đó với họ.

⁸¹ Bấy giờ, lúc họ ra đi là vào tháng Tư, khi đó những dòng nước chảy từ trên núi xuống, qua những tảng băng lớn trôi xuống, và vân vân, và trông giống như Đức Chúa Trời là một vị tướng đáng thương, dẫn đạo quân của Ngài đến một nơi như vậy, Ngài đã kiềm giữ họ không cho vào miền đất hứa. Và mỗi lần Ngài đưa họ ra trận, để chiếm lấy chúng, là cứ nhằm vào tháng xấu nhất trong năm. Tháng đó là tháng mà nước sông Giô-đanh dâng lên tràn bờ, chảy thẳng ra vào những cánh đồng.Ồ, nếu họ dự định vượt qua đó, thì phải là vào thời điểm mùa hè, khi nước cạn hết thì họ mới lội qua được. Nhưng Ngài lại chờ cho đến lúc

nước sông sâu. Ngài muốn tỏ ra rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài muốn minh chứng Lời Ngài, bất kể sự đó.

⁸² Đừng quan tâm đến những gì bác sĩ nói, “Bạn sẽ chết vì bệnh ung thư.” Con người chỉ biết thế thôi. Có lẽ rằng nước sông quá sâu đối với một số anh chị em, tối nay. Nhưng, hãy nhớ, Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa. Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, và Đức Chúa Trời chứng minh Lời Ngài. Đó là Lẽ thật.

⁸³ Ngài đợi cho đến lúc nước sông đầy bùn, cho tới khi nước dâng cao ngập đầu họ, và vân vân, và sau đó Ngài đã mở ra con đường. Ngài đã đi trước họ và mở đường.

⁸⁴ Làm thế nào họ vào được, tại Giê-ri-cô, khi tất cả đã đóng cửa? Giô-suê đang tự hỏi. Ông biết Đức Chúa Trời đã đưa dẫn ông đi xa như vậy, bước tiếp theo thuộc về Đức Chúa Trời.

⁸⁵ Một ngày nọ, khi ông đi ra ngoài, nhìn quanh các thành, ông thấy một Người đang đứng cầm gươm trần của Ngài. Và ông bèn rút gươm ra và đi đến để gặp Người, ông nói, “Ngài là người của ai? Ngài ở với chúng tôi hay là Ngài của kẻ thù nghịch chúng tôi?”

⁸⁶ Người đáp rằng, “Ta là Tướng đạo binh của Chúa.” Và Người nói cho ông biết những gì phải làm. Làm thế nào ông sẽ thổi kèn vang lên và một bức tường thành sụp đổ, để họ có thể chạy xe ngựa băng qua nó? Tiếng kèn đó hẳn có ý nghĩa gì chẳng?

⁸⁷ Đức Chúa Trời đã dùng những phương pháp đơn giản như vậy. Nó là vậy, sự đơn sơ của nó, điều mà khiến nó trở thành Đức Chúa Trời đối với tôi. Chúng ta luôn cố tìm ra điều gì đó lớn lao nào đó, sẽ làm điều gì đó, và Đức Chúa Trời...sự tổ chức tuyệt vời nào đó sẽ lấy toàn bộ sự việc và dọn sạch tất cả. Khi mà, Đức Chúa Trời chỉ dùng một người, chỉ có một người mà Đức Chúa Trời có thể nắm giữ trong tay Ngài, và Ngài sẽ minh chứng mọi Lời mà Ngài đã nói, bởi Nó. Thực hiện các phương pháp nhỏ đơn giản như vậy!

⁸⁸ “Thổi kèn.” Không cần đào vách tường, nhưng, “Chỉ cần thổi kèn lên, và những bức tường sẽ sụp xuống. Âm vang của tiếng kèn phát ra sẽ đánh sụp các tường thành.” Thật ngu xuẩn đối với tâm trí xác thịt! Nhưng Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài

là đúng, vì những bức tường đổ xuống, bức tường này chồng lên bức tường kia. Họ đi thẳng lên và chiếm lấy thành phố.

⁸⁹ Ô, Đức Chúa Trời thích minh chứng chính Ngài là Đức Chúa Trời! Giô-suê biết điều đó. Một ngày nọ, và khi ông đang đứng đó, một trong những nghịch lý lớn nhất đã từng xảy ra, ngoài sự chết, sự chôn và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ. Khi quân thù nghịch...Ông đánh họ chạy tan tác, và những kẻ thù nghịch khác ở trên núi. Ông cũng đánh tan hết, và lúc đó mặt trời đang lặn. Ô, chao ôi, thật là một thì giờ tuyệt vời cho Đại Tướng Giô-suê!

⁹⁰ Hãy nhớ, ông đã đánh chiếm khắp xứ đó, mà không có bệnh viện, y tá, băng sơ cứu, hoặc có một người bị thương. Hãy nói cho tôi biết điều mà có thể đánh bại quân thù nghịch. Vâng, thưa quý vị. Ông không hề có bệnh viện, y tá, và ông chẳng hề mất một người nào, chừng nào họ bước đi trong ý muốn và Lời của Chúa. Đức Chúa Trời đã minh chứng rằng Ngài ở với họ. Đúng thế. Để ý bây giờ.

⁹¹ Và chúng ta thấy rằng Giô-suê đã biết, nếu đêm đến, chúng lên vào chung quanh và liên kết lại với nhau, và—và chúng hợp với nhau và thành một đội quân lớn mạnh, và ngày hôm sau thật khó khăn cho ông. Ông đã không biết phải làm gì, vì vậy ông nhìn lên Đức Chúa Trời. Ông cần sự giúp đỡ, và ông cần mặt trời đó đứng yên. Vì vậy ông ấy chỉ ra lệnh cho mặt trời đứng yên, và...nói cho “mặt trăng ngừng lại trên trũng A-gia-lôn,” không di chuyển cho đến khi ông ra lệnh cho nó. Và mặt trăng và mặt trời đứng yên trong hai mươi bốn giờ, khi Giô-suê đánh trận và chiến thắng kẻ thù, bởi vì ông đã ở đúng trong đường lối bốn phần. Ông có quyền làm điều đó, bởi vì ông đã vâng phục điều răn của Đức Chúa Trời.

⁹² Và chừng nào anh em ở trong hàng lối bốn phần, tuân giữ Lời Đức Chúa Trời, làm đúng như những gì Ngài đã bảo mình làm, bước đi theo mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, thì anh em có quyền nói với ngọn núi đó, “Hãy dời đi!”

⁹³ Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài. “Nếu người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng người, nhưng tin rằng điều mà mình đã nói sẽ ứng nghiệm, người có thể có được điều mà

người đã nói.” Chúa Jêsus đã nói điều đó, trong Thánh Mác 11:22. Đó là Lẽ thật. Tôi biết đó là Lẽ thật. Đó là Lời của Đức Chúa Trời, và điều đó minh chứng rằng đó là Lẽ thật. Đôi khi chúng ta cứ sợ. Chúng ta đến một chỗ, chúng ta sợ Ngài sẽ không giữ Lời ấy. Ngài sẽ giữ Lời đó. Ngài phán Ngài sẽ giữ Lời. Vậy thì, chúng thấy điều đó đúng. Ngài đã minh chứng nó.

94 Có lần, lời tiên tri của Ê-sai, mà điều gì đó chưa hề xảy ra; chưa bao giờ xảy ra trước đó, và cũng không có kể từ đó. Ông nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Các bạn có thể hình dung được một người nữ, chưa hề biết đến đàn ông, mà có con không? Ê-sai nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.”

Và Đức Chúa Trời đã khiến một trinh nữ chịu thai, để minh chứng Lời Ngài là lẽ thật. Ngài đã minh chứng Lời Ngài, bởi vì một trinh nữ đã chịu thai và sinh ra Con trai.

95 Bây giờ, Lời đó đã trở nên xác thịt, hãy xem những gì Nó đã làm. Khi Con Trai ấy được sinh ra, Ngài Chính là Lời. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

96 Ngài là Lời hằng sống đó. Ngài đã chứng minh Ngài là Lời hằng sống đó. Ngài phán với các giáo sư thời đó, “Ai có thể kết tội Ta?” *Tội lỗi* là “sự không tin.” “Ai có thể nói Ta là kẻ chẳng tin? Mọi Lời được viết ra về Ta, đã được ứng nghiệm.” Bảy lời tiên tri cuối cùng về cuộc đời của Ngài đã được ứng nghiệm trong bảy giờ cuối cùng, trên thập tự giá. Mọi sự được chép về Ngài, đều đã được ứng nghiệm, bởi vì Ngài là Lời. Ngài đã minh chứng Ngài là, đã là. Ngài đã chữa lành người đau. Ngài đã khiến kẻ chết sống lại. Ngài đã đắc thắng sự chết, âm phủ, và mồ mả. Ngài đã minh chứng Ngài là Lời.

Hãy để ý trường hợp này ở đây tại nhà của Giai-ru. Ngài đã... Ngài đã nói với họ sự thật. Chúng ta thấy Ngài khi Ngài đi bộ trên mặt biển. Ngài đi vào.

97 Có một người đàn bà ở trên đồi, bà đã dùng hết số tiền của mình cho các thầy thuốc. Không nghi ngờ gì nữa, các bác sĩ đã làm tất cả những gì họ biết, để làm cho người đàn bà ấy khỏe mạnh; có lẽ họ là những thầy thuốc Hê-bơ-rơ, và đó là một người

đàn bà Hê-bơ-rơ, vì vậy họ đã cố gắng hết sức để chữa trị cho người chị em của họ. Mặc dù, họ không có gì để ngăn chặn bệnh bằng huyết này, mà đã, có lẽ, đó là trong thời kỳ mãn kinh và máu của bà cứ chảy mãi cho đến khi bà...con người nhỏ bé đó hoàn toàn yếu đi đến nỗi bà hầu như không thể đi lại chung quanh được nữa. Và bà nghe về Đức Chúa Jê-sus. Và khi bà nhìn thấy chiếc thuyền nhỏ tiến dần vào chỗ mấy rặng liễu, bà đi xuống đó để tìm.

⁹⁸ Rất nhiều người chỉ trích Ngài đang đứng ở đó. Và Ngài không phải được tự do như mấy người phê bình chỉ trích ngày nay. Nếu họ biết Ngài là Ai, họ sẽ không phải là người chỉ trích Ngài. Nhưng họ là những người chỉ trích Ngài bởi vì họ không biết Ngài là Ai.

Và đó chính là đường lối của Sứ điệp ngày hôm nay, rất nhiều đàn ông và phụ nữ tốt chỉ trích Điều này bởi vì họ không biết Nó là gì.

⁹⁹ Chúa Jê-sus phán, “Nếu các người tin Môi-se, thì các người cũng sẽ tin Ta. Môi-se đã nói về Ta. Nhiều người đã mong muốn được nhìn thấy ngày này. Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Ta có nhân chứng lớn hơn,” Ngài phán, “hơn của Giăng, vì những công việc Ta làm, chứng tỏ rằng Cha ở cùng Ta.” Ngài đã có những công việc vĩ đại hơn, bởi vì Ngài là Đấng được xác định. Giăng cũng được xác nhận, như tiếng của một người kêu trong đồng vắng. Nhưng khi Ngài đến, Ngài là vị tiên tri mà Môi-se đã nói đến sẽ sống lại.

Như tôi đã nói đêm kia, Ngài đến với ba tên; danh Con Đức Chúa Trời, Con người, và Con vua Đa-vít.

¹⁰⁰ Khi Ngài ở trên đất tại đây, lần đầu tiên, Ngài là Con của loài người. Ngài không thể là Con Đức Chúa Trời lúc đó; Ngài không hề tuyên bố là như vậy. Ngài nói Ngài là “Con người.” Khi người nào đó hỏi Ngài, thì Ngài đáp rằng, “Các người thấy Con người; Con người.” Vậy thì, “Con người” là một *nhà tiên tri*. Ngài đến bằng con đường đó, bởi vì, lời Kinh Thánh, Ngài không thể đi ngược lại với lời Kinh Thánh.

¹⁰¹ Đó là lý do tại sao, hôm nay, mà Sứ điệp của—của chúng ta trong thời đại này không thể đến qua các nhà thần học và hệ thống thần học, nó phải quay lại với những gì đã được hứa sẽ làm. Nó phải là cách đó.

¹⁰² Vì vậy chúng ta thấy rằng, trong Con người này, Ngài phải là một nhà tiên tri. Không phải là Con Đức Chúa Trời ở đó, Ngài phải là Con người. Chính Đức Giê-hô-va đã gọi các nhà tiên tri, Giê-rê-mi và họ, “Con người.” “Khi các người thấy Con người...” “Con người là ai?” họ cứ hỏi vậy.

¹⁰³ Sau đó, Ngài đã hầu việc chức vụ của Ngài như Con người. Rồi Ngài hầu việc chức vụ của Ngài bây giờ như Con Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Thần, và bây giờ Ngài đã phục vụ qua các Thời đại Hội thánh, như là Con của Đức Chúa Trời. Bây giờ, trong Thiên hi niên, Ngài sẽ là Con của Đa-vít, khi Ngài ngồi trên ngai của Đa-vít. Ngài là người kế vị ngôi vua, Con của Đa-vít. Con người, Con Đức Chúa Trời, Con của Đa-vít, và đó là cùng một Người mọi lúc.

¹⁰⁴ Cũng giống như Cha, Con, và Thánh Linh; chức vụ của Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Cha, sau đó Ngài trở thành Đức Chúa Con, bây giờ Ngài là Đức Chúa Thánh Linh. Không phải ba Đức Chúa Trời; một Đức Chúa Trời, ba thể hiện, qua ba thuộc tính của cùng một Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta tìm thấy, và trong thời đại này mà chúng ta đang sống, Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài giống như Ngài đã làm lúc ấy.

¹⁰⁵ Chúng ta thấy rằng Ngài đi bộ trên mặt biển để đến. Người đàn bà này đã tin Ngài, có điều gì đó trong bà bắt đầu đập mạnh. Bà không có Kinh Thánh cho việc đó, không có lời Kinh Thánh nào hơn việc Giô-suê phải khiến mặt trời dừng lại, nhưng trong lòng bà tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Vì vậy bà nói, “Nếu tôi chỉ có thể chạm vào gấu áo của Ngài, tôi sẽ được chữa lành.” Vì vậy bà đã cố chen qua đoàn dân đông cho đến khi bà đụng đến gấu áo của Ngài, và bệnh băng huyết của bà đã dừng lại.

¹⁰⁶ Bây giờ, Ngài nhìn qua đám đông, để tìm xem ai đã chạm vào Ngài. Không nghi ngờ gì, đã có ai đó. Ngài đã dừng lại. Hết

thấy đoàn dân đông vây lấy Ngài; và một vài người chế giễu Ngài, một số cười nhạo Ngài; thầy tế lễ đang đứng và chất vấn Ngài, và các giáo sĩ, và vân vân. Nhưng có một số người tin Ngài. Và, sau một lúc Ngài đã dừng lại, đột nhiên, quay lại, hỏi, “Ai đã rẽ đến Ta?”

¹⁰⁷ Người nào đó trong họ thưa, “Ồ, thưa Thầy!” Tôi nghĩ đó là Phi-e-rơ đã nói, “Tại sao, cả đám đông đang lấn ép Thầy. Tại sao, còn nói ai ‘đã rẽ’ đến Thầy?Ồ, mọi người đang đụng đến Thầy!”

Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng quyền phép từ Ta mà ra.” Ngài trở nên yếu đi. Đó là một kiểu rẽ khác thường.

¹⁰⁸ Giá như chúng ta có thể thật sự nhìn thấy điều đó, thưa anh, chị em! Giá như anh chị em có thể chạm vào Ngài bằng một cái chạm nào đó!Ồ, những người đau yếu, tôi đang chuẩn bị cầu nguyện cho các bạn, chỉ trong vài phút nữa. Tôi thật sự tin rằng tôi đang có Đức Thánh Linh, không có nhiều Thánh Linh hơn những gì các bạn đã có ngay ngoài đó, những người này đã có ở đây. Cùng một Đức Thánh Linh, nhưng đó là một mạng lệnh của Đức Chúa Trời; và nếu các bạn tin rằng đó là mạng lệnh của Chúa, về việc cầu nguyện cho người đau, và đặt tay trên họ, và đuổi tà linh, và những lời hứa mà Ngài đã hứa, điều đó sẽ xảy ra giống như vậy với các bạn. Các bạn sẽ nhận được những gì các bạn cầu xin, nếu các bạn có thể tin vào điều đó.

“Người có thể tin rằng Ta có thể làm được điều này chăng?” Chúa Jêsus phán.

¹⁰⁹ “Vâng, lạy Chúa, tôi tin,” người đàn ông có đứa con bị chứng động kinh thưa, “Tôi tin rằng Ngài cho rằng Con Đức Chúa Trời đã đến thế gian.” Bây giờ, chúng ta biết rằng chỉ có thể có thái độ đó để mang lại kết quả.

¹¹⁰ Bây giờ, nhanh lên, chúng ta hãy nghĩ về Ngài một chút, ở đây Ngài đang ở trên con đường đi đến của Ngài. Một thầy tế lễ trẻ đã xuống, không nghi ngờ gì con người đó là một kẻ tin nửa vời.

¹¹¹ Có rất nhiều người trong số họ trên thế giới ngày nay, những người tin nửa vời. Họ muốn tin Điều đó. Họ muốn tin rằng Đức Thánh Linh có thật. Họ muốn tin rằng đây là động thái của các

sứ đồ, như Đức Chúa Trời đã hứa trong những ngày sau rốt Ngài sẽ đổ Thánh Linh của Ngài. Chúng ta...ông ấy muốn tin vào Ma-la-chi 4, mà Ngài đã hứa, trong những ngày sau rốt rằng—rằng Đức tin ngũ tuần ban đầu sẽ được phục hồi trở lại với—với hội thánh lần nữa.

¹¹² Ma-la-chi 4 tuyên bố điều đó. “Này, Ta sẽ sai Ê-li đến cùng các người trong những ngày sau rốt,” đúng thế, “và người sẽ khôi phục Đức tin của con cái trở lại cùng cha,” đấy, “Đức tin của tổ phụ cũng trở lại cùng con cái.” Thấy đó, phải là như vậy.

Các bạn nói, “À, đó là Giảng Báp-tít.” Thừa không, không.

¹¹³ Giảng Báp-tít là Ma-la-chi chương 3. Đúng thế. Ma-thi-ơ chương 11 chép vậy, “Nếu như các người có thể nhận biết điều đó, đây là người mà được nói về, ‘Này, Ta sai sứ giả Ta đến trước mặt Ta.’” Chắc chắn, đó là Ê-li. Chúa Jêsus đã nói là như vậy. Nhưng không phải là Ê-li trong Ma-la-chi 4, chút nào.

¹¹⁴ Bởi vì, “Lập tức liền sau Sứ điệp đó, khắp đất đều bị thiêu hủy bởi lửa, và người công bình bước đi trên tro tàn của kẻ ác.” Vì vậy, nó không bao giờ đã xảy ra vào thời của Giảng. Chúng ta phải có một Sứ điệp đi trở về và đem dân sự ra khỏi những tình trạng giáo phái, trở lại với Đức tin ngũ tuần ban đầu, chân chính. Và chúng ta thấy điều đó được thực hiện, nó đang ứng nghiệm của một Kinh Thánh phải ứng nghiệm. Tất cả Kinh Thánh phải được ứng nghiệm. Còn rất nhiều những điều mà chúng ta có thể áp dụng, tôi sẽ mất một thời gian dài hơn, để tỏ ra điều đó lúc này. Nhưng anh em hiểu những điều này, rằng nó phải xảy ra thật chính xác như thế này, cho con cái của Áp-ra-ham, đúng như Ngài đã hứa.

¹¹⁵ Chúng ta thấy Chúa Jêsus định đi đến chữa bệnh cho đứa con gái nhỏ. Bởi vì, người cha, một tín đồ nửa vời, có điều gì đó đưa ông đến chỗ ông phải nhận biết Chúa Jêsus, vì vậy, bác sĩ đã từ chối cô ấy. Và ông đội chiếc mũ đen trên đầu và lấy xuống để tìm xem liệu ông có thể tìm thấy được Chúa Jêsus không. Thấy đó, Ngài luôn đến đúng lúc khi các bạn cần đến Ngài. Ông đã tìm thấy Ngài đang đi vào bờ.

¹¹⁶ Và ông nói, “Xin hãy đến với con gái nhỏ tôi, đặt tay Ngài trên nó, và nó sẽ lành mạnh.” Nói tiếp, “Nó đang nằm chờ chết. Nó là đứa con duy nhất của tôi.” Nói, “Nó mười hai tuổi. Chúng tôi không có đứa con nào khác. Vợ và tôi,” có lẽ, “bắt đầu già rồi. Và đây là đứa con duy nhất mà chúng tôi có, và nó đang nằm chờ chết. Lạy Chúa, tôi tin Ngài. Nếu Ngài chỉ đến đặt tay Ngài trên nó, nó sẽ khỏe lại.”

Thấy đó, ông đã nhận biết được điều gì? Ông đã nhận biết rằng Lời được hứa của Đức Chúa Trời đó đã được biểu lộ trong Con Người này.

¹¹⁷ Cũng giống như Ni-cô-đem đã nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là giáo sư đến từ Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết điều đó. Người Pha-ri-si biết điều đó.” Tại sao họ không xưng nhận điều đó? “Không người nào có thể làm được những điều mà Thầy làm, trừ phi Đức Chúa Trời ở với Người. Chúng tôi biết Thầy đến từ Đức Chúa Trời.”

¹¹⁸ Ở đây chúng ta thấy Giai-ru cũng tin như vậy. Ông nói, “Xin đến đặt tay Ngài.” Ông biết rằng Đức Chúa Trời ở trong Ngài. “Đặt tay Ngài trên con tôi. Mặc dù nó sắp chết, nó sẽ sống.”

¹¹⁹ Ngài cùng đi với ông. Và trong lúc ông đương đi, thì có một người chạy đến, và nói rằng, “Đừng phiền Ngài làm chi, đừng làm phiền Thầy nữa. Cô—cô gái, đã chết, nó đã chết bây giờ. Nó đã chết.”

Chúa Jêsus quay lại với Giai-ru, nói, “Ta há đã không nói với người, ‘Nếu người chỉ tin thì người sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời’? Nếu người chỉ tin điều đó!”

¹²⁰ Ngài bước vào trong phòng, và thấy ở đó, tất cả đều om sòm và khóc lóc, và than vãn, giống như bất kỳ người nào sẽ làm. Một bé gái xinh đẹp, con gái của một mục sư, đã chết, và nó được lấy ra khỏi thế gian này. Và có lẽ nó đã chết trong nhiều giờ, và sau đó họ đã đặt nó nằm trên giường, và đã sẵn sàng để ướp xác nó, có lẽ, và đưa nó đi, và chôn cất.

Rồi chúng ta thấy rằng Chúa Jêsus đã bước vào trong nhà. Tất cả họ đang than khóc. Ngài phán, “Hãy bình an.” Ngài phán, “Nó chẳng phải chết, song nó đang ngủ.”

121 Bây giờ anh em có thể tưởng tượng họ nghĩ gì? “Ồ, người này chúng ta biết, nào. Chúng ta hiểu rằng Ngài là con ngoài giá thú. Và chúng ta nghe về Ngài, tất cả những tiên đoán vớ vẩn của Ngài mà Ngài đưa ra. Và bây giờ chúng ta biết rằng thầy thông giáo là đúng, ‘người này điên rồ,’ vì chúng ta biết nó đã chết. Bác sĩ đã thông báo nó ‘chết,’ và nó đã nằm đó. Nó chết rồi, và chúng tôi biết nó đã chết.” Họ nói, họ cười nhạo Ngài để khinh bỉ, hay nói cách khác, làm cho Ngài cảm thấy xấu hổ, bằng cách chỉ trích Ngài.

122 Nhưng Ngài nói rằng đứa trẻ đó không chết. Chỉ có thể thôi. “Nó đang ngủ.” Bất kể bao nhiêu người chỉ trích, Ngài sẽ minh chứng Lời Ngài! Ngài đuổi hết họ ra ngoài, đuổi những kẻ không tin ra khỏi chỗ đó. Dem Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng, những người tin, ba nhân chứng, và cha và mẹ, đi vào và nắm tay đứa con gái, và phán bằng một ngôn ngữ để mà gọi linh hồn nó trở về từ nơi nào đó trong cõi Đời đời. Và cô gái sống lại.

123 Ngài đã làm gì? Ngài đã minh chứng Lời Ngài. Ngài đã minh chứng rằng những gì Ngài đã nói. Nó chưa chết. Nó đã ngủ. Bây giờ chúng ta tìm thấy, làm điều này, nhận ra, và Ngài đã minh chứng điều gì khác ở đó. Bây giờ Ngài đã chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã chứng minh rằng Ngài đã biết trước. Hãy xem Lời Ngài đã phán bây giờ. “Nó không chết, song nó đang ngủ.” Thấy đó, đầu tiên là, nó chưa chết. Nó đã ngủ. Cho thấy sự biết trước của Ngài. Bây giờ, có thể đã có rất nhiều thiếu nữ chết trong cùng buổi sáng hôm đó, nhưng cô bé này đã không chết. Nó đang ngủ, giống như La-xa-rơ. Và Ngài đã gọi nó ra khỏi giấc ngủ đó, bởi vì nó chưa chết.

124 “Còn ai tin Ta, thì dù đã chết, nhưng sẽ sống; và hễ ai sống và tin Ta, sẽ không bao giờ chết.” Chỉ những ai ở trong Sách Sự sống của Chiên Con, mà Ngài đã cứu chuộc khi Ngài chết, đó là người mà Ngài sẽ gọi ra khỏi giấc ngủ đó, vào ngày hôm đó, những người được sống lại bởi quyền năng của Ngài, những người mà có quyền năng sống lại đặt trong họ. Ngay cả như tôi đã nói đêm qua; ngay cả sau khi Ê-li-sê đã chết và xương của ông đang nằm trong mồ, thì quyền phép làm sống lại đó vẫn còn ở trong xương cốt ông.

¹²⁵ Chắc chắn, Ngài đã minh chứng rằng Ngài là Ai. Cũng tương tự như vậy, ngày hôm nay chúng ta thấy điều đó lại xảy ra, mà, trong Hê-bơ-rơ chương thứ 4 và câu thứ 12, Ngài đã minh chứng Ngài là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài chắc chắn đã làm. Chú ý những gì Ngài đã làm. Hê-bơ-rơ, 12, Hê-bơ-rơ 4:12 nói rằng, “Lời Chúa đầy sức mạnh hơn, sắc hơn gươm hai lưỡi, và—và Đó cũng là Đấng phân biệt những tư tưởng và ý định trong lòng.” Hãy theo dõi chỉ một lát nào.

¹²⁶ Khi Ngài bắt đầu chức vụ lần đầu tiên, sau khi Ngài ra mặt để tỏ cho thấy rằng Ngài là Lời, khi Ngài ra khỏi đồng vắng khỏi sự cám dỗ của Ngài, có một người tên là Phi-e-rơ, tên ông lúc đó là Si-môn. Và ông đã đến với Chúa Jêsus cùng với anh trai của mình, Anh-rê. Và ngay khi bước vào Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ, Chúa Jêsus phán, “Tên người là Si-môn. Và cha người là Giô-na. Từ này trở đi người sẽ được gọi là Phi-e-rơ.” Điều đó đã minh chứng rằng Ngài là Lời, bởi vì Lời là Đấng phân biệt những suy nghĩ và ý định trong lòng. Ngài là Lời.

¹²⁷ Phi-líp đã thấy điều này xảy ra. Ông đã đi vòng quanh núi, đi một ngày, và quay trở lại. Và ông mang theo một người bạn tên là Na-tha-na-ên. Và ông nói, “Những điều này đang thực sự xảy ra. Môi-se đã nói ‘Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ dựng lên một Đấng Tiên Tri’ giống như người, và đây chính là Người ấy. Ồ, Ngài đã tỏ cho Si-môn biết ông là ai, ngay cả cha của ông là ai, và chúng ta biết rằng những gì Ngài nói là sự thật. Bởi vì, Đức Chúa Trời đã phán điều đó trong Lời, và ở đây nó được chứng minh rằng Ngài đã làm điều đó, và điều đó chứng tỏ rằng đó là Đấng Mê-si.”

Và khi họ cùng đi trong Sự Hiện Diện của Ngài, Chúa Jêsus phán với họ, rằng, “Đây một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều chi dối trá.”

Ông thưa rằng, “Thưa Thầy, bởi đâu Thầy biết tôi?”

Phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người, lúc người ở dưới cây vả.” Ngài đã minh chứng Lời Ngài. Ngài đã minh chứng Lời của Đức Chúa Trời. Ngài đã làm.

128 Người đàn bà bên giếng, khi bà có...Ồ, Ngài đã xin bà cho Ngài uống nước từ chiếc vò mà bà đã kéo từ dưới giếng lên, và bà đã nói, “Không phải là phong tục đối với các ông là người Do Thái để xin những người phụ nữ Sa-ma-ri chúng tôi điều đó như thế, bởi vì chúng ta không có giao thiệp cùng nhau.”

Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta uống.”

Bà nói, “Giếng thì sâu.”

Và cuộc trò chuyện, cứ tiếp tục, cuối cùng Ngài đã phát hiện ra nan đề của bà là gì. Và Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người, rồi lại đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

Ngài phán, “Người đã nói sự thật, vì người đã có tới năm đời chồng, còn người mà người đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người.”

129 “Ồ,” bà nói, “thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là đấng tiên tri.” Bà...“Chúng tôi đã không có một tiên tri nào trong bốn trăm năm, Ngài biết đấy.” Nói, “Tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Giờ đây, chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, được gọi là Đấng Christ, khi Ngài đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều này. Đó sẽ là dấu hiệu của Ngài.”

Khi Ngài nói, “Ta là Đấng ấy mà nói chuyện với người,” Ngài đã minh chứng Lời Ngài. Ngài...Chúng ta minh chứng những gì Ngài đã tuyên bố. Ngài là Đấng Mê-si, Con của Đức Chúa Trời.

130 Bây giờ chúng ta cũng tìm thấy, rằng, người phụ nữ nhỏ bé bị bệnh băng huyết này, đã chạm vào áo của Ngài, điều đó cũng minh chứng cho bà rằng Ngài là Lời của Đức Chúa Trời.

131 Bây giờ hãy nhớ, tối nay, Chúa Jêsus đã phán...Ngoài ra, trong Hê-bơ-rơ, 1, Hê-bơ-rơ chương 3, tôi tin là vậy, Ngài đã phán rằng, “Ngài hiện là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm,” thời đại này mà chúng ta đang sống đây, “một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đang ngự trong sự Uy Nghiêm của Đức Chúa Trời, trong các tầng Trời, có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.”

Hê-bơ-rơ 13:8 chép, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài là Đức Chúa Trời giống như Ngài lúc đó. Ngài không hề thay đổi tới nay.

¹³² Thánh Giảng 14:12, Ngài phán, “Kẻ nào tin Ta, thì cũng sẽ làm những công việc Ta làm. Lại cũng làm lớn hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Hiểu không? “Kẻ nào tin Ta, thì cũng sẽ làm những công việc này mà Ta làm.”

¹³³ Trong Ma-thi-ơ, Ngài phán, “Còn ít lâu và thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta, vì Ta ở cùng các người luôn cho đến tận thế.”

¹³⁴ Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài đứng, tối nay, để minh chứng Lời Ngài. (Thì giờ của tôi đã hết.) Nhưng Ngài đã minh chứng Ngài có thể. Ngài đã minh chứng Lời Ngài lúc đó, những gì Ngài đã hứa cho ngày đó. Ngài đã minh chứng những lời của Ê-sai. Ngài đã minh chứng những lời của Nô-ê. Ngài đã minh chứng lời của Môi-se. Ngài đã minh chứng mỗi một lời của các đấng tiên tri.

¹³⁵ Ngài đã hứa rằng trong ngày này, là thời đại mà chúng ta đang sống đây, rằng thế gian sẽ trở lại giống như tình trạng của thành Sô-đôm, những người đồng tình luyến ái. Chỉ cần nhìn vào thế giới ngày nay, khắp nơi trên thế giới nơi tôi đi du lịch; không chỉ ở đây, ở khắp mọi nơi. Đó là một vấn đề đáng lên án. Ở Thụy Điển, các thanh niên và phụ nữ đi trượt tuyết, trần như nhộng. Và họ ở Đức và ở nước Pháp, và mọi nơi khác, đó gần như là cận bã trong xã hội mà chúng ta có ở đây tại Hoa Kỳ. Đó là một thời đại thối nát. Tôi, nếu tôi có được cơ hội quay trở lại đây, tôi sẽ nói về một vài điều được nói tiên tri, cho anh chị em, để cho anh chị em thấy điều đó, thời đại mà chúng ta đang sống. Kinh Thánh đã nói rằng, “Con cái sẽ cai trị cha mẹ mình.” [Băng trống—Bt.]

¹³⁶ ...Lời. Nhưng, hãy nhớ, Áp-ra-ham có một dòng dõi, đó là dòng dõi Y-sác. Ông còn có dòng dõi khác sau khi Sa-ra qua đời. Và ông đã một trăm bốn mươi lăm tuổi, ông kết hôn với một người phụ nữ khác, có bảy con trai ngoài các con gái, bởi vì Đức Chúa Trời cho ông trở lại với thời trai trẻ khi ông đã hơn một trăm tuổi. Ông trở lại như chỉ bốn mươi lăm tuổi, vì vậy nên

ông...Chúng ta biết điều đó. Tôi đã giảng điều đó cho các bạn ở đây tại California, nhiều năm trước.

¹³⁷ Và bây giờ chúng ta hiểu rằng Dòng dõi của Áp-ra-ham không phải là dòng dõi tình dục theo nghĩa đen thông qua Sa-ra, đó là Y-sác, làm nên một dân tộc, nhưng là Dòng dõi Thánh đã có bởi lời hứa, là Chúa Jêsus Christ. Và qua Dòng dõi đó, Ngài đã dấy lên một Dòng dõi thánh. Ô, chao ôi! Chúng ta là một chức tể lễ nhà vua, một dân hoàng tộc, một dân thánh, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, của lễ bằng môi miệng chúng ta dâng sự ca ngợi Danh Ngài. Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài, Ngài đã tuôn đổ Đức Thánh Linh trên chúng ta.

¹³⁸ Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thể nào, thì ngày Con người hiện ra cũng sẽ được bày tỏ thể ấy.” Bây giờ, anh em để ý không? Từ Con của Đức Chúa Trời, ngay trước khi Ngài trở nên Con của vua Đa-vít, Ngài đã bày tỏ chính Ngài lần nữa như một Con người. Anh em có để ý lời Kinh Thánh không?

¹³⁹ Vì, Ngài luôn luôn làm, Ngài không làm điều chi mà Ngài không tỏ ra trước cho tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri. Điều đó chính xác. Đó là lời hứa của Ngài. Hiểu không? Ngài không bao giờ làm điều gì...Đức Chúa Trời không thể nói dối. Ngài luôn luôn bày tỏ điều đó, trước tiên, trước khi Ngài làm điều đó.

¹⁴⁰ Hãy nhìn lại thực trạng xã hội mà chúng ta đang đối mặt ngày hôm nay. Hãy xem chúng ta đang ở đâu. Mỗi người trong anh em sẽ thừa nhận chúng ta ở trong một Sô-đôm hiện đại. Anh em biết đất nước này đang trong tình trạng đó. Có...không có hy vọng; không có sự cứu rỗi nào còn lại cho quốc gia này hay quốc gia khác. Bây giờ chúng ta đã vượt ra ngoài điều đó. Những lời tiên tri đã được nói tiên tri về điều này, đều được ứng nghiệm. Đức Chúa Trời đang lượm lặt, tìm kiếm con chiên bé mọn cuối cùng đó ở bất cứ nơi đâu. Tất cả đều ở trong, một ngày nào đó. Chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng. Nhìn xem, thực trạng.

¹⁴¹ Tôi cầu xin anh chị em, như một người anh hay người chị, hãy xây dựng đức tin thêm một chút nữa trước khi chúng ta cầu nguyện cho những người này. Và tôi biết chúng ta không phải đi vào một thời điểm nào đó. Nhưng tôi—tôi—tôi muốn bắt đầu

hàng cầu nguyện, sau đó anh em phải đi có thể đi sau đó. Hiểu không? Anh em nào muốn ở lại hàng người cầu nguyện có thể ở lại. Nhưng chỉ để tôi, với tư cách là một người anh, chỉ ra điều gì đó cho anh em một lúc.

¹⁴² Hãy xem Chúa Jêsus, trong Lu-ca 17:30, hãy xem, khi Ngài nói ở đó về thời kỳ cuối cùng, họ sẽ như thế nào trong những ngày của Nô-ê. Rồi Ngài phán, “Và như, giống như, trong thời Sô-dôm,” phán, “khi ngày Con người được bày tỏ cũng thế ấy.” Con người một lần nữa, không phải Con Đức Chúa Trời. “Con người,” đấy, điều đó lặp lại Ma-la-chi 4 lần nữa, ngay lập tức trở lại. Tất cả những lời tiên tri khác đang đến, cách nó phải được thực hiện như thế nào. Ngài minh chứng Lời Ngài là như vậy. Đúng thế.

¹⁴³ Và lưu ý, khi làm vậy, Ngài sẽ đổ Thánh Linh của Ngài trên mọi loài xác thịt như thế nào, và điều gì sẽ diễn ra, quá trình khôi phục sẽ trở lại như thế nào. “Và con trai và con gái các ngươi đều sẽ nói lời tiên tri. Ta sẽ đổ Thần Ta trên các tôi trai và tớ gái Ta. Và Ta sẽ tỏ ra sự lạ lùng ở trên trời.”

¹⁴⁴ Tôi có một bức ảnh ở đây, của Anh Lee Vayle ở đây. Tôi chỉ muốn cho các bạn xem những gì đã diễn ra trên núi vào một ngày nọ, khi tất cả học sinh trường tiểu học chạy ra, ngay trước khi chủ đề lớn này được mở ra, là Bấy Ấn. Khi các học sinh tiểu học rời khỏi, tôi bắt đầu đến đó cầu nguyện, ở đây có Lửa hình cái phễu đang đi xuống, sau đó đi trở lên và bật ra, và quay quanh và quay xuống lại lần nữa. Đó là những gì Ngài đã nói điều gì cần đi nói với mọi người. Chúng tôi...Nó kia rồi, nơi các trường học của Tucson...và nơi Nó bay lên không trung.

¹⁴⁵ Và khoa học đã chụp những bức ảnh, và vân vân, và đặt câu hỏi về Nó. Họ nói, “Nó ở đâu? Chuyện gì đã xảy ra?” Họ không thể làm sáng tỏ được vấn đề, thấy đó.Ồ, nó không thể được thực hiện trong một khía cạnh nào, chỉ là suy luận mờ tối. Nó không bao giờ...Chúa Jêsus, khi Ngài ở đây, có hàng triệu người chưa bao giờ biết Ngài ở trên đất. Vâng. Sẽ có hàng triệu người ngày nay không hiểu, hàng chục triệu người trong số họ.

¹⁴⁶ Nhưng sẽ có, đối với những Người mà Nó được gửi đến, họ sẽ hiểu. “Người khôn ngoan sẽ nhận biết Đức Chúa Trời của họ

trong ngày đó, và họ sẽ nương dựa.” Chúng ta nhận biết rằng, thời đại mà chúng ta đang sống bây giờ.

¹⁴⁷ Hãy nhìn lại thành Sô-đôm bây giờ, xem những gì đã xảy ra. Ngài đã phán, “Như việc đã xảy ra trong những ngày của Sô-đôm.” Đã có một nhóm người đang trông đợi con trai lời hứa. Chúng ta tin điều đó. Đó là Áp-ra-ham và nhóm người của ông. Có một nhóm người hâm hăm, Lót, đã bị sa ngã, tuy là người tin; đi xuống thành Sô-đôm. Có ba hạng người.

¹⁴⁸ Luôn luôn có ba hạng người. Dân sự của Sem, Cham, Gia-phết. Cũng có, kẻ tin, kẻ giả bộ tin, và những kẻ không tin. Họ ở khắp mọi nơi, và chúng ta—chúng ta thấy họ ở trong mỗi nhóm. Và, ở khắp mọi nơi, anh em tìm thấy họ. Và nhóm đó vẫn ở đây. Anh em phải tách ra khỏi những người đó. Anh em có thể hiểu điều đó ngay qua Kinh Thánh, chính nó thật trùng khớp ngay trong đó.

¹⁴⁹ Hãy lắng nghe điều này. Nhìn xem nơi mà chúng ta đang ngồi, theo vị trí và tiên tri, tối nay. Bây giờ, mỗi chúng ta đều biết rằng thế gian đang ở trong tình trạng thành Sô-đôm.

Chúng ta biết hết thấy những lời tiên tri về Y-sơ-ra-ên, hiện ở trong quê nhà của mình. Nếu các bạn muốn biết chúng ta đang đứng ở đâu, hãy nhìn xem Y-sơ-ra-ên, nơi nó ở.

¹⁵⁰ Nếu anh em muốn biết tình trạng của hội thánh mình như thế nào, thì hãy nhìn xem cách phụ nữ hành động. Nó là giáo hội. Hãy xem nó, vô đạo đức, không đứng đắn; nhìn xem, nhìn thấy hội thánh hiện ở đâu. Chỉ cần xem nó, đấy, đấy, chỉ xem phụ nữ thì thấy. Các bạn thấy nơi, cách mà phụ nữ của các bạn biến chất và trở nên quá ô uế, đó là cách giáo hội của bạn có, hãy xem, kiểu thế nào.

¹⁵¹ Hãy xem Y-sơ-ra-ên hiện ở đâu, các bạn thấy hình ảnh thời đại chúng ta ở đâu. Đấy, cứ nhìn xem những dấu kỳ và phép lạ đó. Nếu các bạn—nếu các bạn, hoặc ước gì mắt bạn mở ra, để thấy chúng ta ở đâu.

¹⁵² Bây giờ hãy xem thực trạng chúng ta đang ở đâu, thế giới đang ở vào tình trạng Sô-đôm. Bây giờ để ý, “như đã xảy ra.” Bây giờ chú ý, có người nào đó, trong thời đó, đang trông chờ con

trai lời hứa ra đời. Áp-ra-ham và Sa-ra, họ đang trông đợi một đứa con lời hứa trong nhóm của Áp-ra-ham. Họ không ở trong Sô-đôm. Nhưng ngay lúc này, chương cuối cùng của sự việc đó, ngay trước khi đứa con lời hứa ra đời, đã có ba người từ trên Thiên đàng hiện xuống, một Thiên sứ...hai Thiên sứ và Đức Chúa Trời. Và họ giảng xuống và nói chuyện với Áp-ra-ham, dưới gốc cây sồi. Đúng thế không? Và hai người trong số họ đã đi xuống thành Sô-đôm và kêu gọi chống lại tội lỗi của thành phố. Và ngay trước thế giới Dân Ngoại bị thiêu hủy, vào thời điểm đó. Tất cả Sô-đôm đã bị diệt vong ngay lúc đó. Chỉ một vài người được kéo ra, Lót và hai con gái của ông. Vợ ông thậm chí không bao giờ ra khỏi đó; bà đã quay lại đằng sau. Thật tôi có thể chỉ muốn có thời gian để cho các bạn thấy rằng ngay bây giờ, nơi mà giáo hội đó đang đứng ở vị trí đó. Tôi muốn các bạn chú ý bây giờ.

¹⁵³ Và một Người đã ở lại phía sau, và nói chuyện cùng Áp-ra-ham, và Người tỏ cho Áp-ra-ham một dấu lạ. Và, hãy xem, Áp-ra-ham đã nhìn thấy Đức Chúa Trời trong nhiều dấu hiệu tuyệt vời. Chúng ta tin điều đó, phải không? Trước khi đứa con lời hứa ra đời. Nhưng trước khi đứa con ấy được biểu hiện, đã có một dấu hiệu được ban cho ông.

¹⁵⁴ Bởi vì, Con, Con thật, là Con của Đức Chúa Trời, qua đức tin của Áp-ra-ham, hãy xem, là Chúa Jêsus. Chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham, chết trong Đấng Christ, chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham.

¹⁵⁵ Chú ý ngay trước khi điều đó xảy ra, con trai này sẽ đến. Bây giờ, Đấng này ở lại và nói chuyện với Áp-ra-ham, quay lưng Ngài về phía trại, và Ngài nói, “Hỡi Áp-ra-ham.” Bây giờ, chỉ một ngày trước đó, ông là Áp-ram. Bây giờ Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?” không phải Sa-rai, S-a-r-a-i. S-a-r-a, công chúa. “Sa-ra, vợ của ngươi ở đâu?”

Thưa, “Nàng ở trong trại phía sau Ngài.”

¹⁵⁶ Ngài phán, “Ta sẽ đến thăm ngươi, đấy, theo như lời hứa của Ta mà Ta đã hứa với ngươi.” Nói cách khác, “Thời gian của cuộc sống, Sa-ra sẽ bắt đầu lại cuộc sống bình thường của mình.”

157 Và Sa-ra, đã già cả, một trăm tuổi bấy giờ, đang ở trong lều, cười thầm. Thấy đó, bà cười thầm, nói, “Làm sao mà Người đó có thể đứng được? Thấy đó, tôi đã già thế này, còn Áp-ra-ham chúa tôi, cũng đã già rồi, việc sinh con để cái đã qua trong nhiều năm rồi.” Nói, “Làm sao tôi có thể có thú vui đó lại với chúa tôi được nữa? Ông ấy đã già, và tôi cũng già, đã qua tuổi sanh con, mạch sữa đã tắt, mọi thứ... ‘Bà đã khô cạn.’ Làm sao chúng tôi có thú vui đó lại được nữa?”

158 Và Người đó, đứng quay lưng về phía trại, phán rằng, “Có sao Sa-ra cười, mà rằng, ‘Làm sao những việc này có thể xảy ra được?’” Đó là gì? Đấng Phân Biệt, một lời tiên tri! Hiểu không? Hiểu không? Đó là những gì Áp-ra-ham đã thấy.

159 Bấy giờ Ngài phán, “Điều đó sẽ trở lại một lần nữa, và Con người,” mà đó là, đó là Con người ngay tại đó. Vâng, ông gọi Ngài là Ê-lô-him, “Chúa là Đức Chúa Trời.” Ê-lô-him, ai cũng biết điều đó đúng, Ê-lô-him là Chúa là Đức Chúa Trời. “Ban đầu Ê-lô-him tạo ra trời và đất,” Đấng đầy đủ mọi sự. Con người đã trở nên xác thịt, lúc đó Ngài đang đứng đó trong xác thịt, giống như một thần linh, đứng đó mà biết được những gì Sa-ra đang nói trong trại đằng sau Ngài. Ngài đã hứa. Hãy xem. Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham được hứa để thấy điều giống như vậy.

160 Nhưng hãy để ý Lót, ông cũng có một sứ giả xuống ở dưới đó, hai người trong số họ đã đi xuống đó. Một trong số họ đã đi xuống, và một người khác đã đi xuống với ông, và họ đã giảng và kêu gọi dân chúng chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ hầu đến.

161 Thực ra, thế gian không bao giờ đặt trên nền tảng đó, từ ngày đó mà Chúa Jêsus đã lập lời hứa, cho đến ngay bây giờ. Tôi muốn hỏi bất kỳ nhà sử học nào có thể ở trong tòa nhà, hoặc nếu anh em nghe ngay cả trên băng từ này, và nghe nó bất cứ lúc nào, xin vui lòng viết thư cho tôi. Tôi đã nghiên cứu lịch sử trong khoảng ba mươi năm, lịch sử Kinh Thánh, và chưa từng có một người nào mà tôi từng thấy trong tất cả lịch sử của hội thánh, qua bảy thời đại hội thánh. Mà chúng ta bây giờ ở trong thời đại Lao-đi-xê, và chúng ta biết điều đó.

¹⁶² Không hề có một sứ giả nào, mà từng đi đến toàn thể hội thánh, với cái tên có phần cuối là h-a-m, cho đến bây giờ. G-r-a-h-a-m, Billy Graham. Đã có Moody's, Finney, Sankey, Knox, Luther, và vân vân, nhưng không bao giờ có một h-a-m, “cha cho các dân tộc.” Bây giờ hãy nhớ, anh ấy là G-r-a-h-am, sáu chữ cái. Nhưng A-b-r-a-h-a-m là bảy chữ cái. Lưu ý, họ đang ở dưới đó, Billy Graham, đi vào tất—tất cả các nơi trên thế giới và kêu gọi ra khỏi Sô-đôm, “Hãy ra khỏi, tránh khỏi cơn thịnh nộ hầu đến.” Không có người nào mà tôi biết, trên cánh đồng truyền giáo, mà đã nắm được Đức Chúa Trời, về lời xưng công bình đó, như Billy Graham. Anh ấy có thể trình bày nó. Anh ấy không phải là một nhà thần học như vậy...Tôi đoán anh ấy là một nhà thần học, nhưng anh ấy không phải là một giáo sư đầy quyền năng như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời ở với anh ấy. Con người đó sẽ đứng đó với như một bài học trường Chúa Nhật, làm cho những người đó phải say mê. Ông là một thầy tớ của Đức Chúa Trời của thời đại này. Đối với ai? Hội thánh xác thật, mà tại Sô-đôm.

¹⁶³ Nhưng hãy nhớ, có một hội thánh thuộc linh, mà, cũng đã không nằm trong những tổ chức giáo phái. Nhóm được gọi ra, và họ cũng nhận được một sứ điệp, và một sứ giả. Và đó là gì? Xem xét những suy nghĩ ở trong lòng. Đức Chúa Trời luôn luôn minh chứng Lời Ngài.

¹⁶⁴ Chúng ta hãy cầu nguyện. Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu của chúng con, trong thì giờ quý báu này, là lúc chúng con đưa ra quyết định của mình, thì giờ đang trôi qua, chúng con không biết Chúa của chúng con có thể đến vào giờ nào. Và khi chúng con thấy những lời tiên tri này đã được thực hiện bởi Ngài, thông qua các vị tiên tri của Ngài qua các thời đại, bây giờ đang được bày tỏ ra. Ôi Chúa, chúng con thật cảm tạ ơn Ngài về điều này, ngay cả những con người mạnh mẽ đó, có thể trong—trong lĩnh vực thần học, mà có thể đứng lên để đấu tranh chống lại những mưu chước của thế gian và những kẻ không tin, và qua những cuộc hội thảo này, và vượt ra ngoài giới hạn của bóng dáng nghi ngờ đã che khuất con người bạo gan và cứng cảm, biết họ đang đứng ở đâu và minh chứng Lời đó là đúng, bằng Kinh Thánh. Và rồi chúng con là những người đang chờ đợi sự Đến của Ngài, Chúa ôi,

tin vào những điều khác mà đã được nói tiên tri rằng sẽ xảy đến, đứng và thích thú khi nhìn thấy Ngài bước đi ngay giữa chúng con và thực hiện chính điều mà Ngài đã nói sẽ ứng nghiệm, minh chứng Lời Ngài là đúng. Lạy Đức Chúa Trời Đời đời, con cái đau yếu của Ngài đang ngồi tại đây.

¹⁶⁵ Con không biết chúng con còn phải làm việc trong bao lâu nữa. Mặt trời đang lặn dần. Nhưng Ngài đã hứa, với đấng tiên tri rằng, “Buổi chiều tối sẽ có Sự Sáng.” Và chúng con thấy mặt trời mọc ở phương đông, cũng là mặt trời mọc ở phương tây. Nền văn minh đã song hành với mặt trời và bây giờ chúng con đang ở Bờ Tây, và Phúc âm đã đi lại với nền văn minh. Bây giờ, lạy Cha, chúng con biết đây là sự kết thúc của Phúc âm, sự kết thúc của thời đại, sự kết thúc của thời đại. Nó sẽ phai mờ dần vào trong cõi Đời đời. Nhưng Ngài đã hứa rằng Con người sẽ xuất hiện, Con người sẽ được bày tỏ ra. Trong những ngày sau rốt, điều này sẽ xảy ra. Ánh sáng chiều tối đã đến, thừa Cha. Chúng con cảm ơn Cha vì điều đó. Và khiêm tốn như nó vốn có, nhưng Ngài làm nó rất đơn giản, nhiều lần, rằng nó vượt qua đỉnh của những người vĩ đại, được gọi là những nhà tư tưởng sâu sắc, và tỏ lộ nó cho những con trẻ hay học biết như vậy.

¹⁶⁶ Con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ thi thố nó như vậy, tối nay, hầu cho các con cái hèn mọn đau yếu của Ngài ở đây sẽ thấy lời hứa của Đức Chúa Trời, và mỗi người trong họ sẽ được chữa lành, và ra khỏi đây, ngày mai, với thân thể mới mạnh mẽ, và khỏe mạnh trở lại. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để rồi họ có thể đem Sứ điệp từ người này đến với người khác, cho đến khi người cuối cùng ở trong ràn, và rồi cửa sẽ đóng lại. Xin giúp chúng con, lạy Chúa kính yêu. Con xin Cha, tối nay, trong sự đối mặt với tất cả điều này, nếu Cha sẽ cho con chỉ một lần nữa thôi, Cha ôi.

¹⁶⁷ Dường—dường như, đêm nọ, mọi người không hề chú ý đến nó nhiều. Nhưng, con cầu nguyện, xin để nó xảy ra lần nữa tối nay, Chúa ôi. Bởi vì, con đã trải qua nhiều thời gian để giảng dạy, nhưng con không biết còn bao lâu nữa thì chúng con sẽ phải thực hiện điều này. Vì vậy, con cầu nguyện, thưa Cha, xin Cha đủ nghe con? Và xin nghe lời cầu nguyện của những người nam và nữ tín kính này đang ngồi đây đêm nay, là những người được

đầy đầy Thánh Linh của Ngài. Họ là những người tin, Chúa ôi, Ngài có thể thật sự làm việc giữa họ. Và chúng con là...Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ xác nhận Lời Ngài mà Ngài đã nói, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.” Xin để điều đó xảy ra lần nữa, Chúa Jêsus ôi, để minh chứng rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Con cầu xin vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhơn Danh Con Ngài, Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁶⁸ Bây giờ, chỉ trong giây lát, tôi muốn biết bao nhiêu người ở đây có thể cầu nguyện. Tôi—tôi muốn các bạn giơ tay, mỗi người mà có thể cầu nguyện.Ồ, nhìn chung, tôi đoán, hầu như hết thấy các bạn đều có.

¹⁶⁹ Tôi tự hỏi ở đây có bao nhiêu người không có thể cầu nguyện, và tuy nhiên các bạn lại bị ốm, mời bạn sẽ giơ tay và nói, “Tôi không có thể cầu nguyện, và tôi đang bị đau. Tôi đang có nhu cầu.”

¹⁷⁰ Tôi muốn xin bạn hãy cung kính trong chốc lát. Bây giờ, tôi thích nói chuyện với các bạn. Đó luôn là bệnh của tôi, tôi nói quá dài. Nhưng trước khi bạn đến, tôi—tôi hy vọng và tin rằng Chúa sẽ minh chứng điều này và những gì tôi đã nói là Lẽ thật, và hãy để—hãy để Ngài chỉ thấy.

Bây giờ, bao nhiêu người ngồi ngoài đó bị đau, mà biết rằng tôi không biết một điều về bạn, hãy giơ tay lên. Chỉ cần nhìn vào đó. Được rồi.

Tôi muốn có các bạn không có thể cầu nguyện bây giờ. Các thể cầu nguyện sẽ được gọi lên. Tôi muốn các bạn cầu nguyện.

¹⁷¹ Kinh Thánh nói rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài phán, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đang ngồi đó để cầu thay cho sự xưng nhận tội lỗi của chúng ta.” Chúng ta phải xưng nhận điều đó trước tiên, trước khi Ngài có thể là một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, bởi vì Ngài chỉ cầu thay cho sự xưng tội của chúng ta. Đúng thế không, thưa quý anh em mục sư truyền đạo? Đấy, Ngài chỉ cầu thay dựa trên sự xưng nhận tội lỗi của chúng ta, những gì chúng ta xưng nhận Ngài là, những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Không

phải những gì Ngài sẽ làm. Ngài đã làm nó rồi. Chúng ta phải xưng nhận rằng Ngài đã làm nó. “Ngài đã vì sự gian ác của chúng ta mà bị thương, bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.”

¹⁷² Bây giờ, Cha Thiên Thượng biết. Và đang nhìn vào các bạn, là để thấy tôi nhận ra một người bạn tốt của tôi từ Ohio, ông và vợ ông đang ngồi đây, là Ông Dauch và vợ ông. Và tôi tin rằng, ngồi ở vị trí thứ hai hoặc thứ ba so với họ, lại là Mục sư khả kính, Ông Blair mà tôi đã thấy đêm qua. Từ trên này tôi nhìn xuống quý thánh giả có chỗ bị tối, đối với tôi, vì những ánh đèn này ở đây hầu như hơi mờ đối với tôi, và tôi—tôi thấy quý vị không rõ lắm.

¹⁷³ Nhưng tôi muốn các bạn cầu nguyện. Và các bạn trình dâng tấm lòng mình cùng nan đề mà các bạn cần, và các bạn cầu xin Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta, là Đấng mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.

¹⁷⁴ Bây giờ, tôi không biết các bạn, và các bạn có thể chạm đến tôi khắp cả, giống như chạm đến người anh của các bạn, chồng bạn, mục sư của bạn, người nào đó, nó sẽ không—nó sẽ không ích gì. Nhưng nếu các bạn chạm vào Ngài, và nếu chúng ta thực sự ở trong hàng lối với Thánh Linh của Ngài, thì Ngài có thể dùng đức tin của các bạn để chạm vào Ngài, và ân tứ của tôi để nói lại.

¹⁷⁵ Thấy đó, tôi cũng cảm như cái này, cái này ở đây, không có tiếng nói nào nói qua. Phải có...Đây, đây là một cái micrô cảm mà không có thứ gì ở đây để nói qua nó. Và bất kỳ người nào cũng vậy, là một người cảm, khi nói đến những điều này, trừ khi Đức Chúa Trời phán qua họ.

¹⁷⁶ Bây giờ các bạn cầu nguyện, và hãy xem những điều tôi đã nói có phải là sự thật không. Xin Chúa giúp nó được như vậy. Tôi không nói rằng Ngài sẽ làm. Tôi hy vọng rằng Ngài sẽ làm. Tôi đang tin rằng Ngài sẽ làm. Ngài chưa bao giờ làm tôi thất vọng, trong suốt nhiều năm, trên khắp thế giới, với tất cả các loại quốc gia, và hàng triệu người. Ngài chưa bao giờ làm tôi thất vọng. Và tôi tin chắc, thật chắc chắn như tôi tin rằng tôi đang đứng ở đây, Ngài sẽ không làm tôi thất vọng bây giờ.

¹⁷⁷ Tôi sẽ yêu cầu các bạn giữ sự cung kính và giữ chỗ ngồi, chỉ trong một vài phút. Chúng ta sẽ giải tán cho cử tọa ra về và cầu nguyện cho những người đau, chỉ trong chốc lát.

¹⁷⁸ Nhưng tôi muốn anh chị em, là những người tin, rằng nếu như anh chị em không nhìn vào tôi, nhưng hãy tin. Nói, “Tôi tin rằng những gì người đó nói là lời Kinh Thánh. Tôi không biết điều đó xa vời so với thời đại chúng ta như anh ấy nói. Nhưng, nếu đúng như vậy, thì điều đó phải xảy ra. Nếu những Lời của anh ấy là Lời Đức Chúa Trời, thế thì, lời của anh ấy sẽ sai nhưng Lời Đức Chúa Trời sẽ không sai.”

¹⁷⁹ Đức Chúa Trời bắt buộc giữ đúng Lời Ngài. Ngài sẽ minh chứng Nó. Ngài sẽ minh chứng Nó. “Kẻ nào tin Ta.” Ngài đã minh chứng rằng đây là thời cuối cùng. Ngài đã minh chứng những gì sẽ xảy ra. Ngài đã minh chứng rằng điều này được cho là xảy ra.

¹⁸⁰ Và, hãy nhớ, Áp-ra-ham và nhóm của ông không bao giờ nhận được thêm một dấu hiệu nào từ Đức Chúa Trời, cho đến khi con trai lời hứa đã đến. Bao nhiêu người biết điều đó là thật? Dấu hiệu đó của sự phân biệt! Và Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, xin cho tôi nghe anh chị em...Xin cho tôi nói với anh chị em, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, anh chị em đang nhận được dấu hiệu cuối cùng của mình. Đó là theo như lời Kinh Thánh và sự mặc khải của Đức Chúa Trời ở trong lòng tôi, lời đó nói rằng đây chính là Lẽ thật. Và tôi tin rằng anh chị em sẽ tin lời đó là Lẽ thật.

¹⁸¹ Vậy thì anh chị em tin. Mọi người chỉ tin, nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin cho con được chạm đến Ngài. Con có một nhu cầu trong lòng, và con biết Anh Branham không biết gì về con. Con thậm chí không biết người đó, anh ấy không biết con, nhưng Ngài biết. Và nếu anh ấy đã nói với con Lẽ thật, thì điều này sẽ xảy ra.” Tôi yêu cầu các bạn, đừng di chuyển bây giờ, chỉ một chút thôi. Hãy thật...

Thấy không, bạn là một linh. Và tôi đặt mọi linh ở đây dưới sự kiểm soát của tôi, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, để Lời Ngài có thể được ứng nghiệm.

Bây giờ hãy thật cung kính. Hãy cầu nguyện. Nhìn lên Ngài, nói, “Chúa ôi, con tin điều đó. Xin Ngài giúp đỡ cho sự thiếu đức tin của con.”

Chúng ta hãy bắt đầu. Tôi phải tập trung vào một số thành phần có mặt trong tòa nhà ở đây, bởi vì, hãy xem, rất nhiều người trong các bạn, và mỗi người trong các bạn là một linh.

¹⁸² Tôi không thể. Bạn nói, “Còn tôi thì sao?” Tôi không thể nói với các bạn. Điều đó thì không giới hạn. Tất cả các công việc của Đức Chúa Trời là tối cao. Sẽ có nhiều người được chữa lành đi ngang qua bục này, tối nay, cũng có khả năng là không nhiều. Tất cả đều nằm trong quyền tể trị của Đức Chúa Trời. Ai có thể nói cho Ngài biết phải làm gì? Không một ai. Ngài làm việc theo ý Riêng của Ngài, kế hoạch Riêng của Ngài.

¹⁸³ Nhưng anh em chỉ tin. Sống khiêm nhường. Đừng lo lắng. Chỉ cần đến gần với Đức Chúa Trời, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con tin điều đó.” Hiểu không? “Xin cho con chạm được vạt áo Ngài. Con cần điều *như vậy như vậy*. Con biết anh ấy không biết con hoặc biết nhu cầu của con, nhưng anh ấy nói với con về những điều này mà Ngài đã làm, và nói rằng Ngài vẫn như vậy ở đây ngày hôm nay.”

¹⁸⁴ Điều đó không loại trừ các anh em ở đây trên bục giảng, bất kỳ ai trong anh em. Tôi chỉ hỏi anh em, thưa các anh em của tôi, như những người bạn đồng lao của—của Phúc âm của Đấng Christ. Tôi nói với anh em thật chân thành như tôi biết, như một—một người sắp chết với anh em, đây, sắp lìa khỏi thế gian này. Chúng ta phải đi. Và tôi phải khai báo vào Ngày Phán xét, vì những gì tôi nói. Tôi ý thức về điều đó, rất ý thức. Và tôi đánh giá cao anh em các anh, cho dù anh em là ai, đang đứng ở đây với tôi, giúp đỡ tôi. Tôi đang cố gắng giúp anh em, làm mọi thứ tôi có thể, vì có Nước Đức Chúa Trời.

Tôi đang cầu nguyện và cầu xin.

Ở đây, bao nhiêu người đã từng nhìn thấy Ánh sáng đó trong bức hình? Anh em đã thấy hình ảnh của Nó không? Ở đó Nó treo ngay ở đó. Anh em không thể nhìn thấy Nó chẳng?

¹⁸⁵ Ánh sáng đó đã di chuyển trên chỗ một quý bà đang ngồi đó với chiếc khăn tay của mình. Bà ấy đang cầu nguyện cho một người thân yêu. Đúng thế, thưa bà. Người thân yêu đó... Bà có tin tôi là tiên tri của Ngài, hay xin thứ lỗi, tôi tớ của Ngài không? [Người chị đó nói, “Tôi chắc chắn tin.”—Bt.] Chị tin điều đó không? Được rồi. Bây giờ, nếu như Chúa có thể tỏ lộ cho tôi điều gì không ổn, ồ, chị sẽ chấp nhận nó đến từ Đức Chúa Trời, đúng như người đàn bà mà đã rờ vào gấu áo Ngài không? Bây giờ, chị biết chị—chị đứng cách tôi sáu hay chín thước, hoặc hơn nữa, chị không thể nào chạm đến tôi được. Nhưng chị đã chạm vào Điều gì đó, mà chị biết rằng chị đang liên hệ với Điều gì đó, Ai đó. Nó là gì, nó dành cho một người nữ, đó là con gái của chị. Đúng thế. Chị có tin rằng cô ấy sẽ khỏe mạnh không? Cô ấy là một người nghiện ngập. Điều đó hoàn toàn đúng. Tôi nhìn thấy cô ấy đang bơi, say xỉn. Hiểu không? Bây giờ, chiếc khăn mà chị có trong tay, chị hãy đặt lên người cô ấy, và đừng nghi ngờ. Tôi tin rằng Chúa sẽ giải cứu cô ấy. Chị sẽ tin điều đó với tôi chứ? A-men.

Bây giờ, tôi không biết người nữ đó, nhưng Chúa biết bà ấy. Bây giờ chị có tin bằng cả tấm lòng mình không?

¹⁸⁶ Người đàn ông ngồi trên đó với chiếc áo sơ mi sọc, bị chứng thoát vị, anh tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho anh và làm cho anh khỏe mạnh không? Anh tin rằng Ngài sẽ làm điều đó không? Tôi chưa bao giờ thấy người này trong đời mình. Ông có thể cầu nguyện không, thưa ông? [Anh ấy nói, “Không, tôi không có.”—Bt.] Anh không có? Anh không cần phải có.

“Nếu các người có thể tin!”

¹⁸⁷ Ngồi ở đây là một phụ nữ đang cố nhìn qua phía đầu kia của người đàn bà này đang ngồi ngay đây. Chị ấy là người lạ đối với tôi. Nhưng chị ấy thực sự lo lắng. Tôi không biết chị ấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị, trong đời tôi. Nhưng Chúa biết chị ấy, và chị nhận ra ngay bây giờ chị ấy đang tiếp xúc với Điều gì đó. Chị đã đang cầu nguyện cho một vài nan đề. Đó là lý do tại sao chị đến đây, chị không thể ở lại lâu hơn tối nay. Chị phải rời khỏi buổi nhóm. Chị định về nhà mình, ngày mai. Chị không phải người ở đây, cũng không phải đến từ California. Chị đang đi đến từ phía

đông. Chị đi bằng đường hàng không. Chị dự định, đi bằng máy bay. Chị từ Oklahoma đến. Vâng. Đúng vậy.

¹⁸⁸ Chị cũng ở trong tình trạng sắp chết. Chị đến đây để được cầu nguyện cho. Chị không có thể cầu nguyện. Nhưng chị đã tin rằng chị sẽ được chữa lành, nếu chị có thể đến được đây. Đúng thế. Chị cũng, đang mắc bệnh ung thư. Ung thư trong xương. Chị tin là mình sẽ được chữa lành bây giờ không? Chị tin rằng chị đang tiếp xúc với Ngài, phải không chị tôi? Có lẽ Đức Chúa Trời sẽ cho tôi biết chị là ai, thế thì điều đó sẽ giúp ích cho chị chứ? Nếu đúng như vậy, hãy giơ tay lên nếu chị tin điều đó, rằng (Chúa) sẽ giúp chị. Được rồi, Bà Steel, bà có thể trở về Oklahoma.

Tôi không biết quý bà này. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy.

¹⁸⁹ Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay sau bà ấy. Chị ấy đang bị suy giãn tĩnh mạch. Và chị ấy cũng có một đứa con trai nghiện rượu, và chị đang cầu nguyện cho cậu ấy. Nếu chị tin, chị có thể được chữa lành. Bà Mason, bà sẽ hết lòng tin và tin rằng Chúa Jêsus Christ sẽ ban sự chữa lành cho bà chứ? Bà tin chứ?

Được rồi, đặt tay lên người phụ nữ đó đang ngồi cạnh chị ở đó, chị ấy đang cầu nguyện cho người chồng chưa được cứu của mình. Chúa sẽ ban cho sự chữa lành.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁹⁰ Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Ngài ban phước lành đó cho chị ấy. Xin ban cho người phụ nữ đó sự khao khát của lòng mình, Chúa ôi. Đức tin của chị ấy rất gần gũi với Ngài, điều đó đã chạm đến Ngài. Và con cầu xin, lạy Cha, rằng Cha sẽ giúp đỡ, nhân danh Chúa Jêsus. A-men.

Bây giờ hãy tin với tất cả tấm lòng của chị, rằng chị sẽ nhận được nó. Chị sẽ làm điều đó chứ? Được rồi. Xin Chúa ban phước cho chị.

Bà có tin là chồng mình sẽ được cứu không, thưa bà? Bà tin hết lòng không? Hãy giơ tay lên, bà tin.

¹⁹¹ Trước tôi, dường như có một người phụ nữ rất nặng nề. Chị ấy ngồi đó. Chị tin tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời không? Chị tin tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời không? Chị tin. Được rồi. Tôi không biết chị. Nan đề của chị là gì, là các tuyến. Chị đang thừa

cân. Chị đã từng đến bác sĩ, và ông ta đã nói rằng không thể chữa khỏi, nhưng đó là bác sĩ trần gian này. Hiểu không? Chị...Chị rất đau buồn và thất vọng. Chồng chị đã mất. Chị không phải là người ở đây. Chị thực sự đến từ Arkansas. Chị cũng đang tìm kiếm việc làm và chị không thể tìm được việc làm. Chị sợ rằng, điều gì đó, chị chưa được kêu gọi. Nhưng đức tin của chị bây giờ đã chạm đến Đức Chúa Trời. Chị tôi ơi, chị hãy đi, tin như vậy. Đức Chúa Trời ban cho chị một việc làm, ban cho chị sự khao khát trong lòng.

Đức Chúa Trời minh chứng Lời Ngài là đúng. Chị có tin là như vậy không? Bây giờ tôi chỉ muốn chị cầu nguyện với tôi lần nữa.

¹⁹² Lạy Chúa là Đức Chúa Cha, Ngài cũng là Đức Chúa Trời đã minh chứng. Khi Ngài phán, “Cô gái này không chết đâu, nó chỉ ngủ,” thì Ngài đã minh chứng điều đó. Bây giờ, Ngài đã hứa, rằng ngay trước khi sự đến của kỳ cuối cùng, rằng Con người sẽ bày tỏ chính Ngài giống như cách Ngài đã làm tại Sô-đôm. Ngài đã hứa điều đó, Chúa ôi. Bây giờ Ngài đã đến trong thế gian này, trong hình thể của Đức Thánh Linh, và đã ở giữa chúng con, tối nay, chúng con những người tin, và đã minh chứng điều đó. Xin Ngài minh chứng Lời Ngài như Ngài đã làm trong ngày đó. Chúa ôi, chúng con không cần chứng cứ nữa. Ngài đang ở giữa chúng con. Chúng con yêu mến Ngài. Và chúng con nhận ra rằng đây là dấu hiệu cuối cùng ngay trước khi sự Đến của Ngài, theo như lời Kinh Thánh. Và tất cả các bóng và các hình bóng không bao giờ sai. Chúng phải được xác thực.

¹⁹³ Vì vậy chúng con cầu nguyện, Cha ôi, như các con cái Chúa đến đây để được cầu nguyện cho, để mỗi người sẽ được chữa lành. Xin cho không một người bệnh nào còn lại giữa chúng con, ở cuối buổi nhóm chữa lành này. Ôi lạy Chúa kính yêu, xin Chúa cho sự xúc dầu của Ngài được đầy dẫy trên hết thảy con dân Ngài ngay giờ này, để mỗi người có thể được sự chữa lành?

¹⁹⁴ Và nếu có một số người ở đây, mà chưa phải là con cái Ngài, và dựa trên cơ sở của những điều này, điều đó...Họ đã nghe Lời và đã thấy điều được thực hiện, thật chính xác được minh chứng đến từng chữ, và Ngài là Ai và Ngài là gì, mà Ngài đang ở đây.

¹⁹⁵ Và, Chúa ôi, Ngài—Ngài sẽ ban phước cho một lời nói dối không? Ồ, chắc chắn không, Chúa ôi. Nhưng Ngài hứa ban phước cho Lời Ngài, và Nó không trở về cách lường công. Nó sẽ hoàn thành điều mà Nó đã được định cho. Và bây giờ Ngài đã làm điều đó trước chúng con, tối nay, vượt xa mọi bóng tối của sự nghi ngờ.

¹⁹⁶ Và xin chúng ta cúi đầu, có những người ở đây mà trước đây chưa từng tin, xin các bạn hãy đưa cao tay lên? Xin các bạn cúi đầu, chỉ đưa tay lên. Và đứng trên chân mình, và nói, “Bây giờ tôi tin, với tất cả tấm lòng của tôi. Và tôi muốn tin nhận Chúa Jêsus Christ, ngay bây giờ.” Các bạn muốn làm điều đó không, bất kỳ người nào, bất kỳ người nào có mặt ở đây, mà chưa tin nhận Đấng Christ, và muốn làm điều đó vào lúc này? Tôi sẽ không nói với các bạn...Các bạn đến với hội thánh mà các bạn chọn. Nhưng tôi đang mời các bạn tiếp nhận Chúa Jêsus Christ trong khi các bạn...Các bạn có thể sẽ không bao giờ ở gần Ngài hơn cho đến khi các bạn tận mắt nhìn thấy Ngài khi Ngài đến trong thân thể hữu hình của Ngài từ các tầng Trời. Bây giờ các bạn có muốn tin nhận Ngài nếu các bạn chưa làm điều đó không?

¹⁹⁷ Trên cơ sở của sự thấy ở đây chưa có ai đứng lên cả, Tôi tin rằng tất cả các bạn đều là những người có đầu óc tỉnh táo, nhạy bén và nhận ra những gì mình đang làm. Nếu các bạn đang ngồi đó dưới đây, các bạn hãy nhớ rằng, “Nếu các người hổ thẹn về Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta sẽ hổ thẹn về các người trước mặt Cha Ta.” Có ai đó đang đứng dậy, có thể, vâng, trong cử tọa, ở phía sau.

¹⁹⁸ Lạy Chúa kính yêu, những người đó, con không thấy, họ đang đứng đó, và họ muốn tin nhận Ngài. Họ nhận biết, Chúa ôi, rằng điều này vẫn chưa được thực hiện cho đến thời điểm này, và bây giờ Ngài xác nhận nó và minh chứng rằng nó là vậy. Con cầu nguyện, Cha ôi, rằng trong lòng họ, điều đó cảm động lạ thường vào lúc này...Làm thế nào để chúng con biết ngoài điều đây là người cuối cùng đi vào? Đây có thể là sự kết thúc cho Los Angeles. Đây có thể là linh hồn cuối cùng được sinh ra trong Vương quốc. Chúng con không biết khi nào thời điểm đó đến. Và khi nó xảy ra, cánh cửa sẽ được đóng lại, Thân thể đã được trọn. Nó sẽ không

là một Thân thể dị hợm hay Nàng Dâu dị hợm. Nó sẽ chỉ có rất nhiều thành viên mà tên của họ được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế, mà Chúa Jêsus sẽ đến giống như A-đam, đã đi ra để cứu vợ mình. Con cầu nguyện, Chúa ôi, hầu cho bây giờ Ngài sẽ tiếp nhận họ vào Vương quốc của Ngài. Họ ở trong tay Ngài. Xin giải quyết với họ, Chúa ôi, con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁹⁹ Xin Đức Chúa Trời ban phước trên mỗi một anh chị em đã đứng. Tôi không biết một số anh chị em đang đứng. Một số đứng ở phía sau, một số đứng trên ban công. Bây giờ tôi muốn các bạn làm một điều cho tôi. Xin thông cảm cho tôi. Hãy gấp một số mục sư truyền đạo ở đây và nói điều đó qua với họ, sau khi buổi nhóm chấm dứt. Các bạn làm điều đó nhé? Đừng quên điều đó. Nếu các bạn chưa bao giờ chịu báp têm trong phép báp têm Cơ-đốc giáo, hãy làm điều đó tiếp theo, và rồi cứ giơ tay lên cho đến khi các bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh.

²⁰⁰ Bây giờ, và nhiều người có thể cầu nguyện ở đây. Chúng tôi sẽ mời họ đứng, và đi lên đây, và tôi nghĩ đi ngang qua. Hoặc tôi phải đến...[Một anh em nói, “Không.”—Bt.] Tôi sẽ không thể. [“Đến từ bên này qua đây.”] Từ bên *này* qua đây, có thể đi ra qua lối này, qua bên này, những người mà có thể cầu nguyện.

²⁰¹ Và bây giờ nếu có ai trong số các bạn phải đi, thì...Tôi trễ rồi. Tôi xin lỗi. Tôi sẽ cố gắng làm tốt hơn một chút vào tối mai. Lúc...mười giờ mười phút, bởi đồng hồ trên tường. Xin cảm ơn các bạn đã đến dự tối nay, và cầu xin Đức Chúa Trời trên Trời ban phước cho các bạn. Nếu các bạn muốn ở lại và xem hàng người cầu nguyện, các bạn luôn được hoan nghênh. Nhưng chúng tôi sẽ bắt đầu cầu nguyện cho những người bệnh bây giờ, và tôi không muốn giữ các bạn trừ khi các bạn muốn ở lại. Các bạn giải tán ra về trong Danh Chúa Jêsus. Cầu xin sự bình an của Đức Chúa Trời ở cùng và ban phước cho các bạn, và ban cho thân thể các bạn được nghỉ ngơi, suốt đêm, và chúc các bạn sức khỏe tốt để các bạn có thể quay lại vào tối mai. Xin Chúa ở cùng các bạn bây giờ.

²⁰² Và hãy để những người có thể cầu nguyện đứng cầu nguyện bây giờ, như mọi khi chúng ta thường cầu nguyện cho mọi người.

Bây giờ chúng tôi muốn các bạn biết, bây giờ, các bạn đang đứng với một thẻ cầu nguyện, có điều gì nghi ngờ trong cuộc sống của các bạn không? Nếu có, xin lỗi, có tội lỗi nào trong đời mà bạn chưa xưng nhận không? Nếu có, xin cho tôi hỏi bạn điều này. Đừng đi vào hàng cầu nguyện với tội lỗi chưa xưng ra trong lòng. Vì, các bạn phải...Đây là bánh của con cái, đây. Và nếu bạn không phải là Cơ đốc nhân, hãy phó thác cuộc đời của bạn cho Đấng Christ, trong hàng cầu nguyện, rồi hãy đến. Nó dành cho những người tin. Các bạn sẽ làm điều đó chứ? Trước tiên hãy tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình, và rồi tiến lên trên bục giảng, để được cầu nguyện cho.

203 Bây giờ tôi sẽ cầu nguyện cho từng cá nhân; không chỉ đi qua họ, giống như một trình tự nào đó. Bây giờ chúng ta đang ở trong một nhà thờ. Tôi nghĩ Chị Wyatt đã cho chúng ta lý do để chúng ta có thể ở lại và cầu nguyện. [Một anh em nói, “Vâng, cả đêm, miễn là anh muốn.”—Bt.] Chúng ta có thể ở lại bao lâu chúng ta muốn. Và tôi cảm ơn Chị Wyatt và ban trị sự ở đây, vì để chúng tôi làm điều đó. Xin Chúa ban phước cho chị. Người chồng dừng cảm của chị đã đứng trên bục này, cầu nguyện cho người đau, cho đến khi anh ấy qua đời, theo như tôi biết, một chiến sĩ thật tự thật sự. Và bây giờ tôi đang nối gót tiếp tục công việc này, chúc phước trên những người này.

204 Và bây giờ tôi cầu nguyện rằng mỗi người trong các bạn đi qua đây...Các bạn không phải xưng nhận bất cứ điều gì các bạn muốn. Các bạn không cần phải nói bất cứ điều gì sai với mình. Chỉ cần đến và để tôi cầu nguyện cho các bạn, và tin.

205 Các bạn có tin rằng Đức Chúa Trời sai tôi đến để làm việc này không? Hãy giơ tay lên. Còn nhớ những gì Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã phán không? “Nếu người muốn dân sự tin người, hãy thành tâm khi cầu nguyện, thì không gì đứng nổi trước lời cầu nguyện.” Và các bạn biết đó là thật. Nó đã được minh chứng, nhiều lần.

Bây giờ tôi sẽ mời Chị Rose của chúng ta, nếu chị ấy muốn, chơi bài đó, *Chỉ Tin Mà Thôi*, hay là, *Danh Y Đại Tài Hiện Ở Gần*, hoặc bài nào đó.

²⁰⁶ Tôi muốn mỗi người trong số các bạn bây giờ ở trong—trong sự thông công với tôi. Các bạn, những người không ở trong hàng cầu nguyện, các bạn sẽ cầu nguyện cho những người này chứ? Ồ, hãy hứa với họ điều đó, bằng cách giơ tay lên, “Tôi sẽ cầu nguyện, đấy. Tất cả chúng tôi sẽ cầu nguyện.” Được rồi. Vâng.

Tôi muốn rằng các bạn sẽ, nếu các bạn phải rời đi, hãy đi thật nhẹ nhàng ngay bây giờ, để họ không bị làm phiền trong khi chúng ta cầu nguyện.

Chị có tin là bệnh đó sẽ hết bây giờ không, thưa chị? [Người chị đó nói, “Bằng cả tấm lòng.”—Bt.]

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị, thách thức sự đau đớn của thân xác chị. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nó lìa khỏi chị. A-men.

Phước cho chị, thưa chị.

Chị tin với cả tấm lòng không? Mọi tội của chị đã được xưng ra chưa? Chị thì, như chị biết đó, chị sẵn sàng nhận được sự chữa lành chứ?

²⁰⁷ Lạy Chúa kính yêu, giờ này con đặt tay trên chị con, như Danh Con Ngài, Chúa Jêsus Christ, và cầu xin rằng bệnh tật của thân thể chị ấy sẽ hết, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mọi tội lỗi phải được xưng nhận ra, và anh sẵn sàng cho việc chữa lành chưa? Anh tin chứ, thưa anh? [Người anh ấy nói, “Tôi tin hết lòng.”—Bt.]

²⁰⁸ Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên anh em con, như chúng con biết rằng Ngài đang hiện diện ở đây, Chúa ôi. Con xin Chúa chữa lành anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mọi tội lỗi đã thú nhận? Không, chị không nghe. Chị tin rằng chị sẽ nghe chứ? [Người chị đó nói, “Tôi tin. Nhưng tôi đã bị điếc.”—Bt.] Chị tin.

Người phụ nữ này hiện bị điếc. Chúng ta đi cầu nguyện ở đây.

²⁰⁹ Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Ngài sẽ chữa lành cho chị chúng con, và lấy bệnh điếc ra khỏi chị ấy. Chị ấy đang ngồi trong một thế giới tách biệt, mà chị ấy không thể nghe được. Con xin Chúa chữa lành chị, qua Danh Chúa Jêsus.

210 Tôi sẽ yêu cầu mọi người cứ cúi đầu, một phút. Tôi muốn xem chuyện gì đã xảy ra với chị ấy. Bây giờ, làm ơn, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin đừng ai ngẩng đầu hay mở mắt. Bây giờ, các bạn không làm thế cho đến khi nào tôi bảo các bạn.

211 Bây giờ chị có thể nghe tôi nói không? [Chị ấy nói, “Một số không rõ.” Anh Branham vỗ tay một lần. “Tôi có thể nghe được.”—Bt.] Nghe tôi không? [“Một vài.”] Có thể nghe chứ? Bây giờ chị ấy có thể nghe được. [Anh Branham vỗ tay một lần nữa.] Hiểu không? Nghe thấy âm thanh đó không?

212 Bây giờ chị tin với cả tấm lòng. Chị tin chứ? Và chị tin, và Đức Chúa Trời sẽ khiến chị trở nên khỏe mạnh hoàn toàn. Chị ấy đã nói. Tôi chỉ cầu nguyện và đặt tay trên tai chị, và chị nói là chị đã nghe điều gì đó. Được rồi, cứ tiếp tục nào, tin rằng chị sẽ nghe được một cách hoàn hảo, và chị sẽ nghe được.

Mọi tội lỗi được xưng ra chứ, thưa chị? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị đã sẵn sàng cho việc chữa lành của mình chứ? [“Vâng.”]

213 Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay lên chị con, biết rằng trong chúng con không có điều gì tốt đẹp, trong chính chúng con. Nhưng chúng con biết rằng chúng con là Cơ-đốc nhân, được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và chúng con đặt tay trên chị mình và cầu xin sự chữa lành của chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

214 Bây giờ chị tin rằng chị sẽ được chữa lành chứ? [Người chị đó nói, “Tốt.”—Bt.] Được rồi, bây giờ chị—chị được chữa lành. Đó là cách làm điều đó. Đúng thế. Đúng.

215 Mọi tội lỗi đều được thú nhận chứ? [Chị ấy nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Và chị đã sẵn sàng cho việc chữa lành của mình chứ? [“Vâng.”] Chị tin, bởi sự đặt tay, mà Đức Chúa Trời là Đấng biết rõ lòng mọi người, sẽ khiến cho chị được lành bệnh không? [“Tôi tin.”]

216 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, con cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành chị của chúng con, khi chúng con đặt tay lên chị ấy và nhân danh Chúa Jêsus Christ cầu xin rằng Ngài sẽ khiến cho chị ấy khỏe mạnh. A-men.

²¹⁷ Chị thế nào? Dĩ nhiên, chị biết tôi biết có điều gì không ổn với chị. Nhưng tôi không nói điều đó; vì, chị biết, nó sẽ—nó sẽ tiếp tục diễn ra và tiếp tục. Nhưng nếu chị sẽ...Mọi tội lỗi được xưng ra chứ? [Người chị đó nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Và chị tin rằng Chúa sẽ khiến chị khỏe mạnh chứ? [“Vâng, thưa anh.”] Chị tin là bệnh viêm khớp...Tôi đã nói điều đó.

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ giúp chị ấy và khiến chị ấy khỏe mạnh. Xin nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus.

Chị sẽ không bị tàn tật. Hãy đi, tin bằng cả tấm lòng.

²¹⁸ Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm chị khỏe chứ? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Mọi tội lỗi được xưng ra và chị sẵn sàng cho sự chữa lành chứ? Chị tin lưng của chị sẽ ổn chứ?

Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, con cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành cho chị ấy và cho chị khỏe mạnh. Nhơn danh Chúa Jêsus Christ, xin được như vậy. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Hãy đi, tin bây giờ.

Mọi tội lỗi đã được thú nhận chưa, thưa chị, chị đã sẵn sàng cho sự chữa lành của mình chứ?

Lạy Chúa kính yêu, chị ấy nói, tội lỗi của chị ấy, đã được thú nhận. Con đặt tay trên người đàn bà này, trong Danh Chúa Jêsus Christ, cầu xin cho sự chữa lành của chị. A-men.

²¹⁹ Mọi tội lỗi có được xưng nhận chứ? Chị phải đúng, chị đang bị bệnh rất nặng, chị biết điều đó. Chị biết rằng tôi biết chị có gì không ổn. Và chị có tin rằng Chúa sẽ làm cho chị khỏe lại, chữa lành tấm lòng của chị và làm cho chị hoàn toàn khỏe mạnh không?

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện rằng trong Danh Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ chữa lành cho chị ấy và làm chị khỏe mạnh. Nguyện điều này lìa khỏi chị ấy, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúa ban phước cho chị bây giờ. Đừng nghi ngờ. Hãy đi, và tin.

Tất cả tội lỗi đã xưng nhận chứ? Chị sẵn sàng cho sự chữa lành chứ?

Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, con đặt tay trên chị của chúng con. Nhân danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị được chữa lành. A-men.

Đừng nghi ngờ. Hãy đi, và tin.

Tất cả tội lỗi đã được thú nhận, anh sẵn sàng cho sự chữa lành chứ?

²²⁰ Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, con cầu xin Ngài chữa lành cho anh em chúng con, sẽ cho anh ấy khỏe mạnh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Con đặt tay trên anh ấy, vì mục đích này, nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh. Tôi tin điều đó với cả tấm lòng.

Giờ chị đang tin bây giờ không, thưa chị? Mọi tội lỗi đã được thú nhận và chị sẵn sàng cho sự chữa lành chứ?

Lạy Chúa yêu dấu, con đặt tay trên chị em con, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị được chữa lành vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

²²¹ Bây giờ thật nhiều lần như vậy, chỉ cần một cái chạm, như Chúa Jêsus đã phán, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau.” Trong các buổi nhóm, tôi bắt đầu nhận thấy, rằng nó có hiệu quả tốt hơn năm mươi phần trăm so với những gì nó làm khi anh em gọi những người trong hàng, có sự phân biệt, bởi vì anh em chỉ có được một ít. Và, theo cách này, có nhiều người hơn được chữa lành.

²²² Chị đã thú nhận tất cả tội lỗi về sự không tin và mọi thứ của chị chưa? Bây giờ chị tin rằng chị sẽ được chữa lành chứ? [Chị ấy nói, “Vâng, và được giải cứu.”—Bt.]

Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Chúa chữa lành chị chúng con khi con nắm tay chị và cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus Christ cho sự chữa lành của chị. A-men.

Xin Chúa ban phước chị, thưa chị.

Bây giờ chị tin không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Mọi tội lỗi đều được thú nhận chứ? [“Vâng.”]

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay con trên chị chúng con, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, vì sự chữa lành của chị. A-men.

Xin Chúa ban phước chị, chị ơi.

Đường như là một chuyện rất nhỏ, nhưng Đức Chúa Trời đã hứa điều đó.

Xưng nhận tội rồi chứ?

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành cho chị của chúng con. Khi con đặt tay trên chị ấy trong Danh của Chúa Jêsus Christ, xin cho chị ấy đi và khỏe mạnh. A-men.

Tội lỗi được thú nhận rồi chứ?

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành cho chị chúng con, khi con đặt tay lên chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Bây giờ khi bạn đến với bộ máy, thì xin cho nó tác động đến động lực học, và nó sẽ hoạt động.

Tội lỗi được xưng ra rồi chứ? [Chị ấy trả lời—Bt.] Chị đã sẵn sàng.

Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Ngài sẽ chữa lành cho chị và cho chị khỏe mạnh, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

Mọi tội lỗi đã thú nhận chứ? [Chị ấy nói, “Mọi sự.”—Bt.]

Lạy Chúa yêu dấu, khi người đàn bà này nhìn vào mắt con, con tin điều đó. Con cầu nguyện để Ngài chữa lành chị, trong Danh Chúa Jêsus.

²²³ Chị vừa đưa cô ấy đến đây, phải không, thưa chị? Chị vừa đưa cô ấy đến phải không? Được rồi. Chị tin, chị ơi, rằng Chúa sẽ làm cho chị khỏe không? [Chị ấy nói, “Tôi tin rằng Chúa có thể ban lại cho tôi thị lực.”—Bt.] Xin Chúa ban phước cho chị.

²²⁴ Lạy Cha Thiên Thượng, Ngài luôn thương xót người mù, và những người có nhu cầu. Bây giờ họ đã thấy những gì Ngài đã làm tối nay. Vì vậy chúng con tin rằng, lạy Chúa, dấu hiệu lớn cuối cùng này đang hành động giữa chúng con bây giờ. Con cầu xin cho sự sáng mắt đến với người đàn bà mù này, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Bây giờ, báo cáo cho chúng tôi bây giờ. Báo cáo nó.

[Một chị nói với Anh Branham—Bt.] Ô, vâng, chị tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho chị không? [“Halêlulia!”]

Lạy Cha trên Trời kính yêu con đặt tay trên chị em con và cầu xin rằng Ngài chữa lành cho chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Hãy cho chúng tôi nghe làm thế nào chị—làm thế nào chị đến.

Chị có tin không, chị ơi? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.]

Ôi Cha Thiên thượng kính yêu, con cầu nguyện cho chị chúng con, tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho chị bây giờ. Con đặt tay trên chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Bây giờ hãy tin. Đúng thế. Cứ đi, hãy tin.

Anh tin không, anh ơi? [Người anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.] Mọi tội lỗi đã được thứ nhận chứ?

Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Chúa chữa lành cho anh em con và cho anh được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Chị tin không, chị ơi?

²²⁵ Hỡi Đức Chúa Trời, con khiêm cung, cầu nguyện rằng, trong Danh Chúa Jêsus Christ, trong sự êm dịu và nhu mì của giờ này, nguyện xin Đức Thánh Linh cho người đàn bà này khỏe mạnh. [Người chị ấy nói, “Và tôi cầu nguyện, cầu nguyện cho con trai tôi. Tôi đã không gặp nó đã hai mươi năm.”—Bt.] Tôi cầu nguyện rằng Chúa sẽ đem con trai chị về với chị, chị ơi, thưa chị. Xin Chúa ban phước cho chị.

Lạy Cha kính yêu, con cầu nguyện cho chị của chúng con ở đây. Trong sự êm dịu của Thánh Linh, cầu xin Ngài đến bây giờ và chữa lành cho chị của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Chúc phước cho chị, thưa chị.

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện cho anh em này của con khi anh ấy đứng đây và con đặt tay trên anh ấy, và cầu xin sự chữa lành của anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus.

Chúc phước cho anh, anh của tôi. Được rồi.

Cậu bé này phải không?

Lạy Chúa kính yêu, đặt tay trên cậu bé này, con chúc phước cho cậu ấy trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cậu.

Chị tin bây giờ chứ, thưa chị? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.]
Chị cũng muốn được cầu nguyện cho phải không?

²²⁶ Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện cho chị, khi con đặt tay trên chị ấy. Bây giờ, đây là sứ mạng của Ngài, đó là những gì Ngài đã phán làm, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay lên người đau, người đau sẽ được bình phục.” Ngài đã phán điều đó, Chúa ôi. A-men.

Bây giờ, Ngài đã phán điều đó, phải không? Phải là cách ấy, chị ơi.

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện Ngài sẽ chữa lành cho chị của chúng con và cho chị khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Xin Chúa ban phước chị, thưa chị.

Chị đã tin chưa, thưa chị?

²²⁷ Lạy Cha Thiên Thượng, con cầu xin Ngài ban phước cho chị em chúng con, chỉ tuân theo những gì Ngài đã nói. Ngài đã phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau,” Ngài phán, “thì người đau sẽ được bình phục.”

²²⁸ Xin cho tôi dừng lại ở đây một chút, để nói điều này, chỉ để mọi người nghỉ ngơi một chút, chỉ một lúc. Một nhà phê bình từng nói, với tôi, điều đó không phải như vậy. Nhưng, các bạn thấy đấy, Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau.”

²²⁹ Anh em đã nghe Sứ điệp của tôi về *Phiên Tòa*, đưa Chúa Jêsus ra xét xử. Thấy đó, Ngài đã nói với Nô-ê, “Trời sẽ mưa.” Trời chưa bao giờ mưa trong một trăm hai mươi năm, nhưng dù sao thì trời đã mưa. Ngài đã phán với Áp-ra-ham rằng ông sẽ có một con trai sanh bởi Sa-ra. Hai mươi lăm năm sau mới xảy ra điều đó. Ngài không hề phán là lúc nào cả. Ngài phán họ sẽ có một con trai. Hai mươi lăm năm sau, điều đó đã xảy ra. Đấy, Ngài không bao giờ nói khi nào.

²³⁰ Ngài phán, “Lời cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau. Đức Chúa Trời sẽ đỡ họ dậy. Nếu họ đặt tay lên người đau, người đau sẽ bình phục.” Có phải đó là những gì Ngài phán không? Ngài đã không nói rằng họ sẽ nhảy lên và làm điều đó ngay lúc đó. Ngài phán, “Họ sẽ bình phục.” Hãy xem, đó là lời hứa của Ngài. Đó là những gì chúng ta tin.

Hãy đến, chị ơi. Chị tin điều đó là thật không? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Thế thì chẳng có điều gì ngăn trở chị được chữa lành cả.

Tôi đặt tay trên chị, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, cho chị được chữa lành. A-men.

Chị tin chứ? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Mọi tội lỗi đã được thứ nhận, và đã sẵn sàng chứ?

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị, tuân theo mạng linh của Ngài, và cầu xin sự chữa lành của chị ấy, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²³¹ Tôi muốn các bạn được cầu nguyện cho, tôi muốn các bạn cho tôi một ân huệ. Tôi muốn các bạn hãy thuật lại, những gì xảy ra, trước khi những buổi nhóm này kết thúc; và để cho quý thánh giả cùng những người khác, thực sự thấy những gì xảy ra. Có lẽ ngày mai, ngày mốt, hoặc khi nào, các bạn cứ theo dõi những gì xảy ra.

²³² Thư của tôi nhận được đã cho thấy rằng nó—nó là rất nhiều trường hợp khác nhau hơn là chỉ để họ thử, thử nghiệm đức tin của chính họ. Bởi vì, Chúa Jêsus phán, “Họ hãy đặt tay trên người đau. Họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Bây giờ hãy hiểu những gì Ngài đã nói. Ngài đã không nói rằng họ sẽ nhảy lên và chạy lên xuống sàn nhà. Họ có thể làm điều đó. Nhưng Ngài phán, “Họ sẽ bình phục.” Đó có phải là những gì Ngài đã phán không? Đó là những gì Ngài đã phán. Đó là những gì tôi tin. Và Ngài đang ở đây bây giờ, Đấng đã phán Lời thì ở đây để biến nó thành như vậy.

Ông tin không, thưa ông? [Anh ấy nói, “A-men.”—Bt.]

Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, dựa trên sự tuyên xưng đức tin và sự tin của anh ấy, con đặt tay trên anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để anh được chữa lành.

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên người đàn bà này, trong Danh Chúa Jêsus Christ, vì sự chữa lành chị. Được rồi.

Lạy Cha kính yêu, con đặt tay trên người đàn bà này, trong Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho chị. Ngài đã nói, “Người ấy sẽ bình phục.”

Sẵn sàng cho chữa lành chứ, chị ơi?

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để Ngài sẽ chữa lành cho chị ấy.

Được rồi, thưa chị, chị ơi, mọi thứ đã sẵn sàng cho sự chữa lành chứ? Đức tin của chị được đáp ứng bây giờ, chị tin rằng mình sẽ được khỏe mạnh chứ?

²³³ Và, lạy Chúa, vâng theo mạng lệnh của Ngài, con đặt tay trên chị ấy, “Đến khắp thế gian, mọi người.” Con đặt tay trên chị, xin chữa lành cho chị, trong Danh Chúa Jêsus.

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên anh em con, xin sự chữa lành anh, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin sự chữa lành cho chị.

[Băng trống—Bt.]...đi xuống phía lối đi. Tôi chỉ không muốn làm cho các bạn lo lắng. Chị sẽ ổn nếu bây giờ chị tin vào điều đó bây giờ.

Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện để Ngài chữa lành chị của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

[Băng trống—Bt.]...để giúp tôi cầu nguyện cho những người này.

²³⁴ Bây giờ chúng tôi có một số khăn tay ở đây, và vân vân, ở đây, được cầu nguyện trên. Và tôi muốn anh em tiếp tục cầu nguyện với tôi bây giờ, bây giờ, những gói nhỏ này, bây giờ. Tôi biết điều này nghe có vẻ rất lạ đối với những người cầu nguyện cho một vật nhỏ như thế này. Nhưng nếu các bạn có thể đến chỗ văn phòng của tôi, một lần, và chỉ nhìn xem. Nếu chúng ta cứ giữ

những lời chứng qua nhiều năm, tôi cho rằng các bạn không cần phải đổ dồn trên bục giảng này, mà đã được chữa lành bởi việc gởi đến những mảnh vải như thế này, hàng triệu người trong số họ, khắp nơi trên thế giới. Bây giờ, các bạn biết nó là gì—nó là gì chưa?

Người nào đó lấy chiếc khăn tay đó ở đó để làm điều đó—người trẻ tuổi đó...Anh sẽ biết chiếc khăn tay của mình, phải không, anh ơi? Được rồi.

²³⁵ Và tôi đã thấy những đứa trẻ, tàn tật được chữa lành. Và các bạn thấy đấy, là gì vậy, đó là một sự liên hệ mật thiết, như Oral Robert thường nói. Đó là một sự liên hệ. Chúng ta cầu nguyện. Vậy thì, chúng ta không làm việc này bởi chính mình, chúng ta làm việc này bởi vì Kinh Thánh ủy thác cho chúng ta làm điều này. Tất cả chúng ta biết điều đó là đúng.

²³⁶ Bây giờ, có nhiều người họ xúc dầu vào khăn tay, và vân vân. Ồ, vậy thì, chúng tôi nghĩ điều đó ổn cả, chắc chắn, nhưng nếu chúng ta...Kinh Thánh đã không nói rằng họ “đã xúc dầu” những chiếc khăn tay.

²³⁷ “Nhưng họ lấy từ thân thể của Phao-lô những chiếc khăn tay.” Vậy thì thấy những gì tôi nói về không? Vậy thì, những gì họ đã thấy, đó là quyền năng làm cho sống lại ở trong Phao-lô, mà họ đã biết ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Họ biết rằng Đức Chúa Trời ở trong ông. Họ biết rằng mọi thứ ông chạm tới đều được phước. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²³⁸ Anh em biết đấy, tôi nghĩ rằng Phao-lô luôn nương trên lời Kinh Thánh trong những gì ông ấy đã làm. Anh em không nghĩ vậy sao? Anh em muốn tôi nói cho anh em từ đâu mà ông có ý tưởng làm điều đó không? [Người nào đó nói, “Từ Ê-li-sê.”—Bt.] Từ Ê-li-sê, đúng rồi. Đấy, Ê-li-sê nói, “Hãy cầm lấy cây gậy này và đặt trên đứa trẻ.” Và đáng tiên tri đó đã sai người của ông vì ông biết rằng phàm vật chi ông đụng đến đều được phước. Ông biết vị trí của mình. Ông...nếu ông có thể khiến cho người đàn bà ấy tin điều giống như vậy.

Bây giờ thấy không, vậy thì, ngay cả Kinh Thánh không hề nói, “Họ sẽ cầu nguyện cho người đau.” Nó nói rằng, “Họ sẽ đặt tay trên người đau.”

²³⁹ Bây giờ cứ nghĩ, những người đã thấy, nơi sứ đồ Phi-e-rơ, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đã biểu lộ trong con người này, đến mức mà họ—họ đã đặt nhiều người trong bóng của ông, và họ đã được chữa lành. Bao nhiêu người biết đó là lời Kinh Thánh? Đó cũng là lời Kinh Thánh giống như Giảng 3:16. Hãy xem, Đó tất cả đều là Lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ, mọi người, các bạn biết cái bóng của con người đó đã không thể chữa lành cho dân sự.

²⁴⁰ Nhưng, nhìn xem, nếu quyền năng của Đức Chúa Trời ở trên nhà tiên tri đó, trong nhiều năm sau khi ông đã chết, đến nỗi một người chết bị ném vào trên xác ông, xương cốt ông. Thân thể thậm chí không còn ở đó; nhưng xương cốt thì còn ở đó. Và Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời trên những xương cốt ấy, cho đến nỗi người chết đó được sống lại.

²⁴¹ Vậy thì các bạn không biết rằng chính Đức Chúa Trời đó đã làm tất cả những điều đó thì ở ngay tại đây tối nay sao? Đối với—với tôi, tôi nghĩ chúng ta nên là những người hạnh phúc nhất trên thế giới. Chỉ suy nghĩ về điều này.

²⁴² Tôi—tôi hy vọng rằng tôi đã không khiến cử tọa tin rằng đó là điều do chính tôi làm. Các bạn—các bạn biết rõ hơn thế. Tôi, tôi là anh em của các bạn, đây, tôi chỉ là anh em của các bạn.

²⁴³ Nhưng tôi thật sự biết, tôi thật sự biết điều này, rằng Chúa ở đây. Và tôi biết rằng Ngài đã ban điều gì đó cho chúng ta, mà chúng ta không thể giải thích nó, chỉ bằng Lời của Đức Chúa Trời, tuyên bố rằng nó sẽ xảy ra ở đây vào lúc này. Vì vậy, nó cũng cho chúng ta nhận dạng để biết rằng chúng ta đang sống trong những ngày cuối cùng. Nó cho chúng ta sự nhận dạng để biết rằng những người này, được chọn, được tuyển chọn, được gọi ra, được định sẵn này...

²⁴⁴ Vậy thì, đây là một từ quan trọng, *định trước*, nhưng tất cả chúng ta đều biết rằng đó là sự thật. Chúng ta hoàn toàn biết rằng Đức Chúa Trời vô hạn đã định trước mọi sự bằng sự biết trước trước khi sáng thế, ngay cả Chiên Con đã bị giết; và mọi cái tên

đã từng có trong Sách, đã được ghi vào Sách trước khi Sách từng được chép. Bây giờ bao nhiêu người biết điều đó là thật?

²⁴⁵ Và Chúa Jêsus đến để cứu chuộc những người nào có tên trong Sách. Trong Kinh Thánh, Chiên Con đến từ sau bức màn, và đã lấy Sách và mở các Ấn mà Nó đã được niêm phong, vì Ngài đến để tuyên bố tất cả những người Ngài đã cứu chuộc. Ngài là Đấng Trung Bảo giờ này, Đấng Trung Bảo đang cầu thay cho những người mà Ngài đã cứu chuộc. Tất cả những ai có tên được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con, đều được cứu chuộc.

²⁴⁶ Như tôi đã trình bày hơi thô thiển tối hôm nọ...Tôi đang chờ đợi...tất cả các bạn mang những chiếc khăn tay ở đây. Tôi không chỉ cố gắng giảng lại, nhưng tôi đã nói rằng có một tuyên bố nhỏ...Tôi hy vọng điều này nghe không có vẻ báng bổ, đây. Nhưng giống như người nông dân để con gà mái ấp, và không có đủ trứng, vì vậy anh ta lấy một quả trứng chim ưng, và anh đặt nó dưới con gà mái và nó đã ấp ra một chim ưng con. Và nó rất kỳ dị giữa tất cả đàn gà con kia, bởi vì chúng không thấy những sự việc giống nhau. Nhưng tất cả những gì nó từng nhìn thấy, đó là gà mái mẹ. Nó chỉ nghe một tiếng, tiếng đó dường như không giống với tiếng của nó. Nó cũng không kêu tiếng chim ưng mà cũng chẳng kêu tiếng gà hoặc gà con. Nó không thích thức ăn của chúng, vì chúng phải ăn từ sân nhà kho. Có điều gì đó khác biệt về nó, nhưng nó không biết sự khác biệt là gì.

²⁴⁷ Và rồi một ngày kia, có một con chim ưng mẹ đã biết được mình đẻ thật nhiều trứng. Và có một trong những quả trứng đó, là con trai nó, đã bị mất. Vì vậy nó đã đi săn tìm, và nó đã tìm thấy con mình trong sân nhà kho. Và nó kêu lên. Và khi tiếng kêu đó vang lên thì chim ưng con nhận ra được tiếng kêu của mẹ. Như Chúa Jêsus đã phán, “Chiên Ta biết Tiếng Ta.”

²⁴⁸ Tôi nghĩ, tối hôm qua, khi tôi xem cuộc hội thảo của Báp-tít, Trưởng Lão, và nhiều giáo hội khác nữa, có lẽ họ cũng được ấp ra từ ổ gà mái. Xin lỗi, thưa anh em, đây. Nhưng Mẹ biết Mẹ có những đứa con yêu dấu của Mình ở nơi nào đó. Vì vậy họ đang đứng ở đó, không tranh cãi về việc nuôi dưỡng mà họ nhận từ nơi gà mái mẹ, và vân vân, nhưng bây giờ chúng là chim ưng, các bạn thấy đấy, chúng bay để kiếm thức ăn. Hiểu không?

²⁴⁹ Và tôi nghĩ hội thánh cũng giống như một cảnh tượng mà tôi đã từng chứng kiến cách đây không lâu, trên đường đi xuống từ Tucson, hoặc từ—từ Phoenix, đi đến Tucson. Tôi đã nhìn thấy một cảnh tượng bí ẩn. Và nó hầu như khiến lòng tôi tan vỡ, khi thấy những gì đã xảy ra, cách mà...một con điều hâu, từng bay trong không trung, một anh em với chim ưng, là một hình bóng về giáo hội.

Và Đức Giê-hô-va là Chim Ưng. Ngài gọi các tiên tri của Ngài là “những chim ưng.” Ngài gọi chính Ngài, Đức Giê-hô-va, “Chim Ưng.”

²⁵⁰ Nhưng con điều hâu này đã đánh mất sự nhận dạng của mình từ lâu, bởi vì nó không còn bay trong không trung nữa và săn thịt của nó như nó phải làm. Song nó đậu trên đường dây điện thoại và hành động như những chim ăn xác thối. Nó—nó săn mỗi những con thỏ bị xe hơi cán chết, và nó cùng với những chim kền kền ra khỏi đó và ăn cùng nhau. Nó nhảy giống một con kền kền, thay vì bước đi như nó nên bước đi. Nó đã đánh mất sự nhận dạng của mình.

²⁵¹ Và tôi nói điều này với tất cả lòng yêu thương tin kính và sự tôn trọng, giáo hội đã đánh mất dần sự nhận dạng của mình như một chim ưng chị em. Nó cứ đi vòng vòng. Thay vì đào bới trong Lời và tìm thấy những điều này có đúng không, thì nó lại chờ cho đến một loạt văn chương của lớp học trường Chúa Nhật do một đám người trí thức nào đó soạn ra, xác con thỏ nào đó bị chết ở nơi nào khác. Nhảy lò cò như một con kền kền! Xin Chúa giúp chúng ta bay xa khỏi điều đó.

Những lời hứa này là thật. Không phải những gì ai đó đã nói về Nó, mà là những gì Đức Chúa Trời đã nói về chúng! Chúng là thật. Tôi rất vui mừng được cộng tác với những chim ưng.

Chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện cho những người đau của chúng ta.

²⁵² Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, trong Kinh Thánh có dạy rằng họ đã lấy từ thân thể của Phao-lô, những khăn tay và tạp dề, và ma quỷ đã ra khỏi dân sự, và những tà linh ô uế lìa khỏi họ. Bây giờ, Cha ôi, con đang đứng đây trước những chiếc khăn,

đại diện mỗi người đang có mặt. Đó là Thân thể của Đấng Christ, chúng con hiệp với nhau. Chúng con đang công bố, bởi ân điển và tình yêu thương, mà chúng con ở đây để đại diện cho Nàng Dâu của Ngài, và tin, kết hiệp với Ngài trong Vương quốc Ngài. Và chúng con biết mình không phải là Thánh Phao-lô, nhưng chúng con biết Ngài vẫn là Chúa Jêsus.

²⁵³ Và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ khen thưởng cho đức tin của những người này. Nếu họ sống trở lại thời của Phao-lô, họ đã nghe một Phúc âm như vậy, đã thấy những việc này giống như vậy. Cho nên, họ cũng giống như dân sự Ngài ngày xưa. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Vì vậy con cầu nguyện, Chúa Kính yêu ôi, rằng Ngài sẽ coi trọng đức tin của họ, như Ngài đã làm những điều đó trong thời Kinh Thánh. Và xin cho mọi quyền lực ma quỷ, mọi sự ốm đau bệnh tật, mọi sự đau khổ, đã trói buộc dân sự mà những chiếc khăn tay và những bưu kiện ở đây đại diện, nguyện xin quyền lực bệnh tật ma quỷ ấy lìa khỏi họ.

²⁵⁴ Có một lần, đã được nói rằng, dân Y-sơ-ra-ên đang thực hiện nhiệm vụ, đi đến một miền đất hứa. Và ngay trong lúc thực hiện sứ mệnh đó, kẻ thù đã đến và tấn công họ dồn họ vào đường cùng, và Biển Đỏ chia cắt họ khỏi hàng lối nhiệm vụ, và trong cuộc hành trình của họ. Và Đức Chúa Trời từ trời nhìn xuống qua Trụ Lửa, và biển đã hoảng sợ. Sóng biển cuộn mình lại, bởi vì sóng của Đức Chúa Trời đã ở dưới đáy biển. Và Điều đó đã mở đường cho con cái của Ngài, bước đi trong sự vâng phục.

²⁵⁵ Bây giờ, Chúa ôi, nếu Biển Đỏ rẽ ra, và sóng thu mình lại, nước cũng rút lui, và để nhường chỗ cho dân sự Ngài đi qua trong sự vâng phục; thì Chúa Kính yêu ôi, tối nay, xin Ngài nhìn xuống chúng con qua Huyết của Con Ngài, là Chúa Jêsus, Đấng đã lập lời hứa. Và khi những chiếc khăn tay này được đặt trên thân thể những người bệnh, xin cho đôi mắt của Đức Chúa Trời nhìn, và bệnh tật, ma quỷ đó, sợ hãi và tránh xa. Và cầu mong mọi người tiếp tục hành trình về Miền Đất hứa, với sức lực và sức khỏe dồi dào. Khi dân Y-sơ-ra-ên hành trình qua đồng vắng, không có một người nào yếu đuối giữa họ, cho đến những người cuối cùng. Xin ban cho những người này, Cha ôi, vì chúng con gửi những chiếc khăn tay này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁵⁶ Xin Chúa ban phước lành trên các bạn, mỗi một người. Khi các bạn nhận những chiếc khăn tay bây giờ, các bạn hãy tin với cả tấm lòng. Anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời sẽ nghe điều này không? Hiểu không? Tôi—tôi muốn nói điều này. Đừng, đừng nghi ngờ, một chút nào. Xem đây, nó có vẻ thật kỳ lạ. Xin lỗi, chờ một phút. Đừng nghi ngờ, một chút nào. Nhưng bây giờ hãy tin rằng, những gì chúng ta đã cầu xin, Đức Chúa Trời ban cho.

²⁵⁷ Anh chị em có tin Đức Chúa Trời đang hiện hữu ở đây, biết điều bí mật trong lòng không? Anh chị em biết và tin rằng đó là Đức Chúa Trời không? Bây giờ cứ ổn định tư tưởng lúc này, nó không thể là điều gì khác. Hiểu không?

²⁵⁸ Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu có một ngày mai tuyệt vời, cách mà đây nhiều năm điều này sẽ là lịch sử. Và khi dân sự, trong nhiều năm đến, nếu như điều đó cũng giống như vậy, họ sẽ đến và nói, “Ồ, nếu tôi còn sống đến lúc đó, thì tôi ắt đã nhìn thấy điều này được thực hiện, anh bạn ơi, đó là những gì tôi phải biết. Tôi đã tin điều đó ngay lúc đó!” Xem đây, cũng giống như điều mà anh chị em tin, nếu anh chị em trở lại thời đó khi Ngài làm điều đó lúc ấy! Hãy nhớ, đó vẫn là Ngài. Đó là Sự Sống của Ngài trong anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

MINH CHỨNG LỜI NGÀI VIE65-0426

(Proving His Word)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 26 tháng Tư, năm 1965, dành cho Hội đồng Thông công Quốc tế của Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Đại Sứ Quán ở Los Angeles, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org